16.12.

The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi"
Business Office: 491 College St.,
Editor-in-Chief: ALFRĒDS VINCELS
Toronto 4, Ontario, Canada
Telephones: 921-7121, 368-3239
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
4035 Rombouts Ave, Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Chicago: Editor — D. Vallena,
648 South 23rd Ave., Bellwood, Ill.,
60104, U. S. A.
WEDNESDAY, DECEMBER 15, 1965

LATVIJA
AMERIKĀ

100. N-RS. TRESDIENĀ, 1965. GADĀ 15. DECEMBRIS 15. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — treškienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
ATB. REDAKTORS: ALFRĒDS VINCELS
Redakcija un kantoris: 491 College St.,
Toronto 4, Ontario, Canada
Tālruņi: 368-3239 (redakcijai) un 921-7121 (kantorim)
Redaktora tālrunis vakaros — 531-4533
Nujorkas redakcijas vadītājs V. IRBE
4035 Rombouts Ave, Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Tālrunis 994-7917
Čikagas redakcijas vaditāja D. VALLENA
648 South 23rd Ave, Bellwood, Ill., 60104, U. S. A
tālrunis 544-4278

Vietnamas karš kļūst arvien nopietnāks

Pag. nedēļas otrā pusē dienvidvietnamieši, ciešot ievērojamus zaudējumus, un amerikāņi iznīcināja kādu 1500 vīru lielu vietkongu koncentrējumu . . . Gaisa uzbrukumi pastiprinājās . . . Runāja par pievedceļu bumbošanu Laosā un Kambodžā, par nepieciešamību uzbrukt Hanojai un ostas pilsētai Haipongai. Prezidents Džonsons solījās sūtīt uz Vietnamu tik daudz amerikāņu karavīru, cik nepieciešams efektīvai Dienvidvietnamas aizsardzībai. Nedz viena, nedz otra puse uz ienaidnieka noteikumiem sarunās negrib ielaisties. Komūnisti būtu gatavi runāt tikai pēc ASV spēku izvākšanas no Dienvidvietnamas, uzsverot, ka Vietnamas politiskā nākotne jāizšķir Vietnamas iedzīvotājiem pašiem bez ārvalstu iejaukšanās. Vašingtona domā, ka tas neglābjami novestu pie komūnistu pārvaldītas Vietnamas.

Jau tuvākā nākotnē sagaidāmas pārmaiņas Vašingtonas oficiālajā nostājā pret Vietnamas karu. Viena no pārmaiņām var būt kara pieteikums Ziemeļvietnamai. Dienvidvietnamā stacionēto amerikāņu skaits drīzumā jau var pārsniegt 400.000 vīru. Reizē ar karaspēka palielināšanu pieaugs izdevumi. Karā sākumā amerikāņu nodokļu maksātājiem Vietnama izmaksāja 1,5 milj. dolaru dienā. Tagad karš maksā vismaz 16 milj. dolaru dienā, — ap 6 biljonu dolaru gadā.

Vietnamas karš sasniedzis stāvu, kurā amerikāņiem apnicis visu smagumu iznest uz saviem pleciem vien. Gadskārtējā NATO ministru konferencē Parīzē sagaida, ka ASV prasīs savu sabiedroto palīdzību. Pašreiz amerikā-

(Nobeigums 8. lpp.)

KAD SKOLĀS IEMIRDZAS EGLĪTES

Pienācis laiks, kad latviešu skolās visā brīvajā pasaulē pie svētku eglītēm bērni iepriecina vecākus un viesus ar saviem priekšnesumiem vai ludziņām. Vairākās latviešu skolās 18. decembrī notiks eglīšu vakari, bet sevišķi krāšņu uzvedumu šogad sagatavojusi Sv. Katrīnu latviešu skola, kas sestdien, 18. decembrī, plkst 17.30 Slovaku zālē Page un Welland ielu krustojumā izrādīs skolotāja Pēteŗa Dūma ludziņu „Puķes ziemā", kuŗā piedalās visi skolas audzēkņi, pārstaigājot skatuvi dažādu puķu ietērpos visās varavīksnes krāsās.

Foto: J. Liģers

Iesniegums Kanadas valdībai par Ņujorkas demonstrāciju

LNAK PADOMES KĀRTEJĀ SESIJA NOTIKS 26. UN 27. FEBRUĀRĪ

LNAK paplašinātā valdes sēdē 6. decembrī priekšsēža J. Niedras vadībā nolēma gadskārtējās latviešu kultūras dienas Kanadē izsludināt laikā no 15. janvāŗa līdz 27. martam. Kultūras dienu ietvaros iecerēti vairāki atbilstoši sarikojumi un ziedojumu vākšana Ziemeļamerikas latviešu kultūras fondam, kā arī darbam Latvijas brīvībai. Valdes priekšsēdis kopīgi ar igauņu un lietuviešu centrālo organizāciju vadītājiem izdarījis iesniegumu Kanadas valdībai un opozicijai, ārlietu ministrijai, pilnvarotajam sūtnim pie AN un citām vadošām amatpersonām, aprādot apstākļus, kādos norisinājās baltiešu demonstrācija 13. novembrī Ņujorkā. Valdības amatpersonu un politisko partiju vadītāju uzmanība iesniegumā sevišķi vērsta uz faktu, ka demonstrāciju nepielaida AN mītnei un pat izraudzītajiem pārstāvjiem ar karognesējiem liegta ieeja starptautiskās organizācijas ēkā, kaut Latvija, Igaunija un Lietuva pirms okupācijas bijušas pilntiesīgas Tautu savienības locekles.

Ievērojot apstākli, ka Anglijas valdība turpina sarunas ar Padomju savienību brīvās Latvijas bloķēto līdzekļu jautājumā, pārrunāja iespējas un eventuālus pretsolus. Tādi varētu būt Britu kopvalsts latviešu izcelsmes pavalstnieku pretprasības, par ko sazināsies ar BPLA, latviešu vadošajām amatpersonām Anglijā un juridiskajiem lietpratējiem šais jautājumos.

LNAK valdes sēdes lielāko daļu aizņēma pārrunas par aizvadīto 13. novembŗa demonstrāciju Ņujorkā. Valdes pr-dis J. Niedra vispārējos vilcienos raksturoja apstākļus, kādos tā organizēta, uzsverot, ka demonstrācijas rīkotāji centrālo organizāciju atbalstu prasījuši tikai pēc priekšdarbu veikšanas. Reizē ar to kā igauņu, tā arī latviešu un pat lietuviešu centrālajām organizācijām nav bijusi iespēja visā pilnībā iepazīties ar paredzētajiem iesniegumiem un demonstrācijas gaitu, kādēļ tās gan aicinājušas baltiešus atbalstīt šo demonstrāciju, bet aktīvā un atbildīgā līdzorganizēšanā nav varējušas iesaistīties. LNAK bez piedalīšanās aicinājumiem izsniegusi arī 75 dol. atbalstu demonstrantu ceļa izdevumiem. Valdes pr-dis J. Niedra nav varējis personīgi piedalīties demonstrācijā, jo bijis tai laikā aicināts Čikagā kā Latvijas valstssvētku runātājs, bet LNAK bijusi pārstāvēta ar padomes prezidija 2. viceprieksšsēdi R. Epneri un Antibolševistiskā centra latviešu pārstāvi O. Ieviņu. Vispār, ievērojot apstākli, ka demonstrācija notika ASV, Kanadas latviešu tiešais atbalsts nevarēja izpausties redzamā dalībnieku skaitā. Turpretim lielāku atsaucību varēja gan sagaidīt tieši no Ņujorkas latviešiem, bet galvenā kļūme bijusi, ka demonstrācijas rīkošanā bijušas izslēgtas baltiešu centrālās organizācijas. Daži sēdes dalībnieki (Dr. E. Upenieks un V. Toma) izteicās, ka par paredzēto demonstrāciju, piemēram, BPLAs un ALAs priekšsēdis prof. P. Lejiņš bijis informēts jau jūlijā. Tāpat dažas kritiskas piezīmes izskanēja par veidu, kādā Latvijas sūtniecības Vašingtonā lietvedis Dr. A. Spekke savu nostāju paskaidrojis demonstrācijas rīcības komitejas goda priekšsēdim monsiņoram J. Balkunam.

Demonstrācija kopvērtējumā uzskatāma par pozitīvu notikumu, kaut izbrīnu rada fakts, ka tā nav pielaista AN mītnei. Tādēļ kopīgi ar igauņu un lietuviešu centrālo organizāciju vadītājiem LNAK valdes pr-dis J. Niedra izdarījis sākumā minēto iesniegumu. Tas noticis Baltijas tautu federācijas vārdā, pret ko principiālus iebildumus cēla LNAK priekšsēža vietnieks T. Kronbergs, kas pašreiz ir arī BTFK priekšsēdis un par šo iesniegumu uzzināja tikai notiekošajā valdes sēdē. Nākotnē izdarot līdzīgus iesniegumus BTFK vārdā, arī centrālo organizāciju vadītājiem būtu jāsazinās ar BTFK vadību.

Demonstrācija Ņujorkā bija skarta arī DV Toronto nodaļas vēstulē, kas piesūtīta LNAK valdes priekšsēdim un kuŗu J. Niedra bija ieskatam jau iepriekš izsūtījis valdes locekļiem un darbiniekiem. LNAK valde uzskatīja šīs vēstules saturu par nesabiedrisku un pieņēma zināšanai līdz turpmākam, vajadzības gadījumā pilnvarojot J. Niedru sniegt arī atbildi.

Cik atsevišķiem iesniegumiem var būt neparedzētas un pat kļūmīgas sekas, to J. Niedra raksturoja savā ziņojumā, pieminot kādu igauņu grupu ASV, kas pauž ieskatu, ka Baltijas valstu stāvokli varētu uzlabot, ja Pad. savienība tām piešķirtu satelītu stāvokli, līdzīgu Rumānijai, Čehoslovakijai vai citām komūnistiskām valstīm. J. Niedra ziņoja arī par aizvadīto LNAK padomes ārkārtas sesiju Hamiltonā, par 20. novembŗa svinīgo valdes sēdi, Latvijas valstssvētku aktu Toronto, Čikagā un Sadberijā, rīkoto pieņemšanu Latviešu namā, piedalīšanos DV Toronto nodaļas 15 gadu darbības atceres sarīkojumā un valdes locekļa J. Grodņa 60 mūža gadu atceri. J. Niedra kopīgi ar igauņu un lietuviešu centrālo organizāciju vadītājiem apmeklējis arī vietējo Toronto kanadiešu laikrakstu redakcijas, norādot uz mazo interesi un vājo informāciju par baltiešu masu de-

(Nobeigums 4. lpp.)

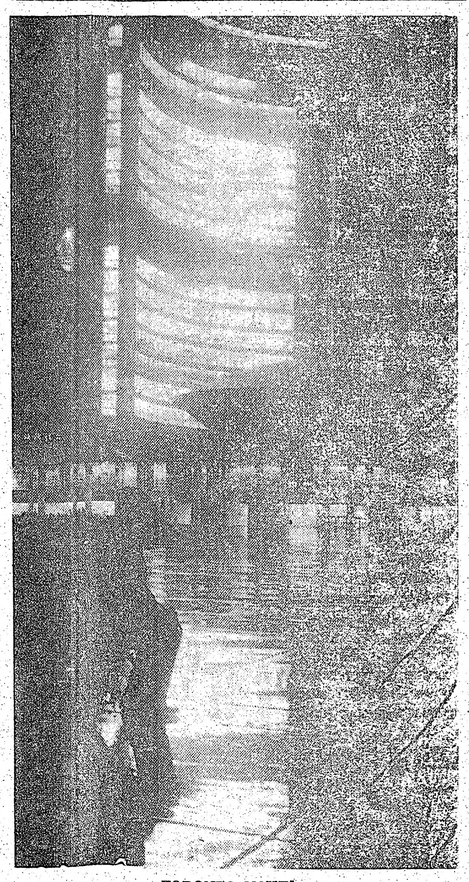

TORONTO NAKTĪ

Divos mēnešos kopš oficiālās atklāšanas jaunais pilsētas valdes nams Toronto kļuvis par Ontario provinces lielāko tūristu atrakciju. Parastie apmeklētāji šo ultramoderno celtni apbrīno dienas laikā, bet mūsu fotografs ēkas priekšā iedomājās pakavēties naktī, pie tam lietū. Tā radies šis visai neparastais uzņēmums.

Foto: A. Kalniņš

Dr. Laimonis Streips

Misijas darbs un tā nepieciešamība

Lai latviešu garīdzniecība man piedod, ja aizlienu terminu „misijas darbs" un to lietoju nacionālpolitiskās cīņas laukā. Tad, kad Latvija būs atkal brīva vai vismaz tiesības noteikt savu nākotni būs atkal latviešu tautai, es šo jēdzienu ar pateicību atdošu atpakaļ.

Misijas darbs nacionālpolitiskajā nozīmē un savā vienkāršajā izteiksmē nozīmē vispirms misijas darbu savas ģimenes un draugu vidū. Vispirms jau latviešu valoda. Savā laikā par to rakstot, uzsvēru, ka nav nepieciešamības latviešu valodu aizstāt ar svešvalodām latviešu ģimeņu un sabiedrības apjomā, jo latviešu valoda ar citām var pavisam labi un viegli sadzīvot; šis varētu būt lauks, kur latviešu sabiedrībā iederētos vārds „koeksistence." Tātad, — latviskuma misionārs savā ģimenē (protams, plašākajā nozīmē, ko vārdam ģimene var piedēvēt) un savā draugu pulkā raudzīties, lai tur visu vecumu latvieši runātu labu un pareizu latviešu valodu. Tas ir visa pamats, un jautājums nav tikai par runāšanu latviski, bet runāšanu pareizā latviešu valodā. Daudzi lasītāji būs pārsteigti, ja teikšu, ka livingrūmam, pīčam, aiskrīmam, aisboksim, sliperiem un citiem „latviešu" vārdiem ir vēsturiski vecāki aizstājēji, kurus būtu vēlams lietot.

Tad — misijas darbs latviešu uzskatāmības materiālu ziņā. Labs latviskuma misionārs raudzīsies, lai radu un draugu pulkā visi bērni būtu laikus apveltīti ar latviešu bērnu literatūru: žurnālu „Mazputniņš" un tām 20—30 bērnu grāmatām, kas latviešu sabiedrībai pieejamas un kuŗām šogad vien vairāk nekā pusducis nācis klāt. Šogad iznākusi arī pirmā latviešu skaņu plate bērniem, jo nav zināms, ka šeit vai Latvijā būtu iznākusi pasaku plate. Tādu izdevusi „Mazputniņa" redakcija kopā ar Čikagas Piecīšu ansambli. Misionārs gādās, lai pusaudžiem, vidusskolu audzēkņiem un studentiem pieejams žurnāls „Mēs" un viens vai divi latviešu laikraksti. Bet saviem citiem draugiem tas ieteiks to, kas lasāms latviešiem no vecākās līdz jaunajai paaudzei: „Tilts," Jaunā gaita," „Rājums," „Archīvs," ALAs kultūras biroja biļetens; ieteiks pirkt un lasīt latviešu grāmatas, kuŗu ir tik daudz, ka tām var pielet ar lielu diskrimināciju un garšu un vēl atrast krietnu plauktu lasāmvielas ik gadus. Pēdējā laikā arvien biežāk iznāk latviešu skaņu plates, kuŗām augsta māksliniecīska un tehniska kvalitāte. Godā celti veci latviešu mūzikas instrumenti — kokle Laimdotas Gleškes platē, bet kokle un stabule Bruno Skultes platē. Te misionāram daudz laba ietelcama un dāvināma materiāla.

Bērniem un jauniešiem latviešu sabiedrībā ir dažādas nodarbības. Katra apziņiga latviskuma misionāra pienākums ir tās atbalstīt. Bērniem ieteicamas sestdienas un svētdienas skolas; bet te misijas darbs neapstājas. Misionāram jārūpējas arī par to, lai skolai būtu augsts mācīšanas līmenis. Un tur, kur latviešu skolu nav, katra mātē — latviskuma misionāre — var no ALAs kultūras biroja iegādāties mācības grāmatas un piederumus visām klasēm un visiem priekšmetiem. Simti jauniešu ir piedalījušies Divreizdivi un sešu nedēļas nogalu kursos; vēl simti palikuši mājās. Misijas darbs: gādāt, lai mājās palikušie piedalās nākošajos kursu posmos. Kursiem bijuši apbrīnojami panākumi, un nav šaubu, ka tie pieder mūsu visvērtīgākajiem pasākumiem.

Daudz misijas darba nepieciešams arī mūsu politiskajā darbā. Nule notikušajā 13. novembŗa demonstrācijā Ņujorkā būtu bijis vairāk latviešu, ja mums būtu misijas darba prakse, jo tad vairāk cilvēku būtu darījuši to, ko darīja Dr. Dz. Paegle Ņujorkā un Br. Albāts Vašingtonā, apzvanot vairākus simtus tautiešu.

Ar labu misijas darbu daudz varenākas varētu būt arī mūsu tautas svētku svinības. Vai nebūtu pareizi, ja katrs tautietis apzvanītu savus radus un draugus un teiktu: šovakar iesim uz 18. novembŗa dievkalpojumu? Sagādāsim kopējus uzraugus visiem bērniem, bet pēc tam kādās mājās vakarēsim, un sveču gaismā runāsim par Latviju!

Bet tas viss ir mazs misijas pienākums, un desmiti un simti latviešu jau atsevišķus šos ieteikumus veic. Bet vai lasītāji ievērojuši, cik plašs izvērties mūsu darbs pat šai īsajā un nepilnīgajā uzskaitē, kas nepieminēja glezniecības skates, teātŗa izrādes, dziesmu svētkus un citas mūsu dzīves parādības? Vai mūsu sabiedrības ritums nav ātrs, vai darba skaņa nav varena? Vai mēs neesam lepna trimdas saime 21 gadu pēc Latvijas atstāšanas? Jā, mēs esam! Bet šai apstāklī slēpjas īstais misijas darbs latviešu sabiedrībā.

Jā, latviešu sabiedrības aktīvajai daļai ir jāveic misijas darbs tai sabiedrības segmentā, kas mums ir pazudis. Ir jāatrod visi tie latvieši, kas, iecelojuši vienā vai otrā zemē, atzina, ka te var labi dzīvot, kādēļ atstāja savas tautas daļu. Bet neapstrīdams fakts ir tas, ka tad, kad Latvija būs atkal brīva, katrs no mums drīkstēs būt amerikānis, kanadietis, zviedrs vai vācietis; bet kamēr mūsu zeme ir okupēta un mūsu tauta iznīcības priekšā, neviens nedrīkst nacionālpolitiskajam darbam pagriezt muguru! Un tāpēc jāsāk tūlīt apzināt visa latviešu sabiedrība, apzināt tās intereses un vajadzības, uzlikt šos datus uz elektronisko skaitļotāju kartītēm, un tad sākt misijas darbu, lai visa latviešu sabiedrība strādātu kopā mūsu zemes un tautas atbrīvošanai, lai vienādi pukstētu visas tautas sirds. Jo mums viņiem jau tagad ir daudz stāstāmā, daudz rādāmā, daudz piedāvājama viņu latviskajām sirdīm.

Bet elpa aizraujas domājot, cik daudz vairāk varētu padarīt latviešu sabiedrība, ja visi latvieši visā brīvajā pasaulē kļūtu par latvietības patērētājiem!

Tas ir darbs, kas jāpaveic pirms visiem citiem. Tas ir praktisks darbs, kuŗam atrast darba darītājus ilgi kaldinātajiem plāniem. Tas ir misijas darbs latviešu ģimenēs, latviešu organizācijās, visā latviešu sabiedrībā, kuŗam gādāt par to, lai ļoti drīz jau atkal līgo lepna dziesma, tev, brīvā Latvija!

Daugavas Vanagu apvienības Detroitā
JAUNA GADA SAGAIDĪŠANAS BALLE
1965. g. 31. decembrī, plkst. 8 vakarā
Carpenter Union zālē, 22521 Grand River W.
Visi laipni ielūgti. Iecja $3.—

Ko Eiropas jaunieši īsti lēmuši Līdsā

PĒC KĀDIEM MATERIĀLIEM IZDARĪTA ANALIZE?

Kopš redaktoru maiņas pavasarī, esmu uzmanīgi sekojis pārvērtībām „Latvija Amerikā" saturā, kā tas pakāpeniski kļuvis aizvien bagātāks un interesantāks. Nenoliedzama loma še apsīklim, ka redakcijai izdevies noorganizēt labu līdzstrādnieku tīklu kā Amerikā, tā Eiropā. Ar prieku jākonstatē, ka sanāksmju, salidojumu, apspriežu un centrālo organizāciju sēžu atreferējumos redakcija centusies ievērot objektīvu skatījumu. Tas ir augsts standarts žurnālistikā. Un par to „Latvija Amerikā" pelnījusi sabiedrības atzinību un pateicību.

Jo augsti vērtēdams šādu redakcijas skatījumu, gribu dalīties pārdomās, kādas man izraisīja raksts „Pārmaiņas LAK EC vadībā" LA 80. numurā, jo sevišķi pēc ievadraksta „Nevairīsimies atklāti runāt!" LA 94. un 95 numurā, kur skarts tas pats jautājums. Rakstā par LAK EC sēdi lasāms: „Abi viesi (padomnieks Šenichs un direktors Raterts,— ref.) norādīja uz vācu un latviešu tautas kopējām interesēm pašreizējā politiskajā situācijā, kā arī aicināja meklēt jaunus ceļus problēmu atrisināšanā un lielu vērību veltīt tai latviešu jaunatnei, kas Latviju nav redzējuši. Šis tad arī bija viens no galvenajiem jautājumiem, kuriem sapulce veltīja savu uzmanību. Galvenokārt tika analizētas ELJAs pēdējā kongresā izteiktās domas un idejas, kā arī to ievirzes. Ganrīz visi delegāti bija vienis prātis, ka jauniešu kongress Līdsā, Anglijā, nebija atradies zem laimīgas zvaigznes. No aizjūras „importēto" referentu domas ne vienmēr paudušas idejas, kas būtu savienojamas ar trimdinieku nacionālo stāju un pašreizējiem uzdevumiem. Neviens nenoliedza, ka var būt dažādi ceļi, pa kuriem iet, lai sasniegtu mērķi — Latvijas atbrīvošanu no komūnistu jūga, turpretim jābūt uzmanīgiem, lai šos atsevišķos ceļus nepataisītu par jaunām programmām. Ir cīņas veidi, kuŗi izmantojami bez plašākas publikācijas; ir pretestības iespējas, kas savu efektīvitāti zaudē, tikko tās pasludina par programmām vai tās kļūst par laikrakstu apceru objektiem. LAK EC uzsvēra, ka kontakti ar tautu dzimtenē uzturami, bet nav nodibināmi, ja sastapšanās ar tautu notiek ar komūnistu funkcionāru starpniecību.

Problēma par sakariem ar tautu dzimtenē ir tik centrāla un tik nozīmīga, ka ar to nodarbojies ne vien ELJAs kongress Līdsā, bet arī DVF delegātu pilnsapulce pag. ziemā, DV centrālā valde Londonas sēdē šopavasar un ALAs valde vienā no savām sēdēm šāgada vasarā. Vai šīs problēmas nozīmi jo sevišķi nepasvītro fakts, ka BPLA pr-dis P. Lejiņš to bija ielicis savos referātos Stokholmas un Montrealas latviešu organizāciju vadītāju sanāksmēs?

Diemžēl, raksta še sniegtajā citātā LAK EC apspriedes dalībnieku domas, pieņemtie lēmumi ur. paša raksta autora problēmas vērtējums tā savijies, ka neiespējami atšķirt un vienu no otra izolēt. Tādēļ gribētos jautāt, kā īsti notika Līdsas kongresa referātu tēžu un paneļdiskusijas atzinumu analīze? Vai par jaunatnes kongresā lemto referēja kāds Oldenburgas apspriedes dalībnieks, kas Līdsā piedalījies kā oficiāls novērotājs? Vai pārrunas bijušas bāzētas uz Līdsas kongresa protokoliem un citiem materiāliem? Jāpieņem, ka tik svarīgā jautājumā sēdes dalībnieki nebūs vadījušies no jaužu valodām, kādas izraisītas ar avīžu kontroversāli sagrozītajiem atreferējumiem par ELJAs kongresu Līdsā. Ja tā būtu, tad LAK EC riskētu ar savu autoritāti un prestīžu, uz kādu taču šis iestādījums pretendē. Atcerēsimies, ka nevis „Latvija Amerikā", bet divi citi latviešu laikraksti par Līdsas kongresa atzinumiem publicēja tendenciozi sagrozītus atreferējumus, kuŗus nākamā numurā atsauca.

Frīcis Raibacis, ASV

☆

ELJAs PROTESTS

Persona, kas baidās atklāti runāt un slēpjas aiz pseudonima „Eiropietis," 27. oktobra „Latvija Amerikā" numura ievadrakstā izplata nepatiesas ziņas par jaunatnes kongresu Līdsā.

ELJAs 12. kongress, kas notika šāgada augustā Līdsā, Anglijā, nepieņēma nekādu „sadarbošanās principu ar okupāciju." Nebija pat runas par šāda principa pieņemšanu vai nepieņemšanu.

ELJA izsaka visstingrāko protestu pret šādu nepatiesu ziņu izplatīšanu.

V. Liepiņš,
ELJAs priekšsēža vietnieks

☆

REDAKCIJAS KOMENTĀRI

Eiropas latviešu jaunatnes apvienības 12. kongresā Līdsā, Anglijā, laikā no 17.—23. augustam paneļdiskusijās runāja arī par sakaru uzturēšanu ar dzimteni. Šī kongresa atreferējums sniegts mūsu laikraksta 71. (4. septembra) numurā rakstā „Nacionālās problēmas dziesmu ielokā", kādēļ pie tā tuvāk še nepakavēsimies.

Dažos mūsu trimdas laikrakstos ELJAs kongresa atreferējumā cita vidū bija lasāms, ka „kā jau bija gaidāms, beigās atzina, ka sakari uzturami ne tikai ar tautu dzimtenē, bet arī ar okupantu varas funkcionāriem un to aģentiem, jo tie celšot mūsu un pakundzētās dzimtenes tautas latviško pašapziņu." Nākošajos izdevumos laikraksti gan pasteidzās šo atreferējuma vietu labot, paskaidrojot: „Atzina, ka sakari uzturami ar tautu dzimtenē, bet ne ar okupantu varas funkcionāriem un to aģentiem, jo sakari cels mūsu pakundzētās tautas dzimtenē latvisko pašapziņu". Kļūdas esot ieviesušās, pārrakstot ziņojumu, kas bijis atsūtīts rokrakstā.

Pēc veca sakāmvārda, izlietu ūdeni grūti sasmelt, un tā, par spīti nepareizā atreferējuma labojumam, trimdas sabiedrībā savdabīgais ELJAs „lēmums" uzvirpuļoja biezus putekļus. Par to runāja sanāksmēs, par to domas izmainīja un patiesību skaidroja lasītāju vēstulēs laikrakstos Eiropas jaunieši piedzīvoja pārsteigumus, viņu kongresu atzina par neizdevušos un kļūmīgu u. t. t. Pamazām jaunieši gan visur noskaidro pārpratumu, bet aplamā ziņojuma izraisītie putekļi vēl nav nostājuši. Par šo lēmumu runāja arī LAK EC sēdē 25. un 26. septembrī Oldenburgā. Pie pārrunām šai sēdē pieskaņas viens no augstāk sniegto lasītāju vēstuļu autoriem. Jāpieņem, ka LAK EC sēdē nebija neviena, kas būtu bijis klāt ELJAs kongresā Līdsā, bet sēdes dalībnieki pārrunāja, ko par šī kongresa paneļdiskusijām bija lasījuši vai dzirdējuši. Dabiski, mūsu laikraksta līdzstrādnieks pārrunāto attiecīgi arī atreferēja. Arī Eiropleša LA ievadrakstā teiktais, ka, pamatojas tāpat uz lasītā vai runātā.

Vēl 9. oktobrī DV dienās Līdsā Latvijas sūtniecības vadītājs Londonā T. V. Ozoliņš svētku runā sacīja: „Protams, jaunatne vienmēr ir pirmā, kas pieķeras jaunām idejām un vilinošiem lozungiem. Nenosodīsim viņu par to. Kad mēs, vecākās paaudzes cilvēki, bijām jauni, mēs tāpat bijām ir progresīvi, ir revolucionāri. Tikai ar gadiem izkristallizējas skaidri atzinumi un rodas nosvērts skats uz dzīvi. Ja tādās būs valdījis ģimenē, tad jaunā paaudze tālu no tā neaizklīdīs... Ja jaunieši būs pareizi politiski audzināti, viņi no mūsu nacionālās līnijas nenovirzīsies... Est rodas „rakstu mācītāji", kas ar pusteikumiem, pusčukstus mēģina jaunatni ietekmēt un uzkundzēties tai par vadoņiem. Te man gribētos teikt — rokas nost, jaunatne pati tiks galā ar savām problēmām... Šo ietekmēšanas manevru visspilgtāk piedzīvojām pēdējā jauniešu kongresā šīnī pilsētā (Līdsā,— red.), kur viss tika organizēts no kulišu bīdītājiem aiz skatuves, piespēlējot jaunajai pāaudzei zināmi iekrāsotus ceļa rāditājus. Vienam otram atvērās acis tikai tad, kad presē sākās izklāstījumi par pieņemtām rezolūcijām, ar dažādiem, arī gluži nepareiziem atsaukumiem, kas situāciju padarīja vēl konfūzāku. Kā lai nepiedzīvojusi jaunatne tur orientējas, kas būtu pareizais ceļš viņai? Nav šaubu, ka ir bijusi runa arī par sakaru uzņemšanu ar okupantu varas funkcionāriem un to aģentiem. Ko gan lai jaunatne domā, kas viņiem būtu dārāms, ja pat daži „vecjauniešī" to ieteic? Tāpēc nebrīnīsimies, ja dažī samulsināti jaunieši šo „nepieņemto" rezolūciju ir ņēmuši burtiski un no kongresa tiešā ceļā devušies pie okupantu funkcionāru aģentiem, lai ar tiem uzņemtu kontaktu."

Mūsu redakcijai nav zināms, uz kādiem faktu materiāliem pamatojies T. V. Ozoliņš, runādams par gluži nepareiziem atsaukumiem laikrakstos un par tomēr pieņemtām rezolūcijām. Ir grūti ticēt, ka tik atbildīga personība kā sūtniecības vadītājs savus apgalvojumus nebazētu uz noteiktiem un pārbaudītiem faktiem. Reizē ar to atliek vienīgi jautāt: ko tad īsti lēmuši Eiropas jaunieši savā Līdsas kongresā?

Mūsu līdzstrādnieka atreferējumā par ELJAs kongresu šāda lēmuma nav. Mūsu redakcijas rīcībā ir informācija (kas, dabiski, var būt nepilnīga vai pat aplama), ka Līdsas kongresā viss par nekādi lēmumi vai rezolūcijas attieksmē uz šo jautājumu nav pieņemtas, bet par to runāts vienīgi paneļdiskusijās. Kam taisnība — Eiropas jauniešiem vai pārmetējiem?

Lai vismaz mēģinātu palīdzēt uz šo jautājumu rast atbildi, sniedzam še arī tiešu citātu no jauniešu žurnāla „Mēs" jaunākās — 17. burtnīcas, kur rakstā „Eiropas latviešu jaunatnes kongress" paskaidrots:

„Lai savus lasītājus pēc iespējas pilnīgāk informētu par jautājumiem, kas pieminēti arī latviešu laikrakstos, publicējam rakstu sīkākos kongresa atzinumus oficiālās versijās (pasvītrojums mūsu,— red.). Kongress apstiprināja Maijas Šildes un Ilzes Ristamecas izstrādāto 19. augusta paneļdiskusijas atzinumu formulējumu: latviešu jaunatnes loma sakaros ar tautu okupētajā Latvijā.

Aktuālo jautājumu par sakariem ar tautu Latvijā analizējām no dažādiem viedokļiem, proti I—kādēļ sakari vajadzīgi?; II—dažādi iespējamie sakaru veidi; III—sakaru saturs.

I:— Sakari vajadzīgi, jo: 1) nepietiek vienīgi ar kopīgas valodas saiti; 2) jāredz zeme, jāsatiek tauta; 3) dzimtenes latvieši jāinformē par ārpasauli; 4) ar pareizu informāciju varam ietekmēt turienes jaunatni; 5) ar sakariem stiprinās nacionālā apziņa ārpus pusēs; 6) izveidojas abpusēja uzticība; 7) nākotnes Latvijas idejai jāizaug, to veidojot vienotiem spēkiem (ar tautu dzimtenē). Sakariem, tātad, ir fundamentāla nozīme nākotnes brīvai Latvijai. Pretarguments radās sakariem apciemojumu veidā: 1) tūristiem atļautais īsais laiks un ierobežotā kustības brīvība dara neiespējamu īsto (Latvijas ozīves) apstākļu novērtējumu; 2) braucieni uz okupēto Latviju varētu nozīmēt turienes sistēmas atzisanu.

II — Dažādi iespējamie sakaru veidi: 1) vēstules — sarakste; 2) grāmatas, žurnāli, skaņu plates, saini u. t. t.; 3) starptautiskas konferences; 4) apmeklējumi: tūrisms (skat. I „par" un „pret" argumentus!), piederīgo apmeklējumi, apmeklējumi profesijas ietvaros, nopietni sagatavoti apmeklējumi (apmeklējumiem pozitīva nozīme tikai, satiekoties ar pašu tautu, nevis PSRS funkcionāriem); 5) turieniešu izbraukumi uz rietumiem.

III:— Jautājumam par sakaru saturu diskusijā daudz nepieskārās. Minēja vienīgi iespēju sniegt dažāda veida informāciju no mūsu puses. Kāds formulējas sakaru nozīmi kā savstarpējas izpētīšanas resp. iepazīšanās studiju.

Kongress pievieno šādus divus konstatējumus:

Stiprinot nacionālās atbrīvošanas centienus un atvairot katru jaunu pret tautas pastāvēšanu un tās interesēm vērstu rīcību, vienmēr paturēsim prātā mūsu pretiniekus visas dažādās rīcības iespējas Latvijas territorijā.

Tā ir zināma veidā ofensīva no mūsu puses, kuŗai vienmēr jāpaliek ierobežotai ar mērķi: stiprināt latviešu tautas pozīcijas visiem iespējamiem taktikas līdzekļiem mēģinot ietekmēt tās saimniecisko apstākļu uzlabošanu un nacionālās gara dzīves sekmēšanu."

Tāds ir ELJAs kongresā notikušo paneļdiskusiju oficiālais kopsavilkums.

Red.

LATVIJA

100. N-RS. TRESDIENA, 1965. GADA 15. DECEMBRIS

GALVENĀ REDAKCIJA TORONTO.

Atbildīgais redaktors — Alfrēds Vimčels, 508 Palmerston Blvd., Toronto 4, Ont.; tālr. 531—4533;

Atb. redaktora vietniece — Silvija Ancāne, sasniedzama redakcijā, tālr. 368—3339;

Iekšlietu redaktors — Rūdolfs Noritis, 1749 Victoria Park Ave., Apt. 209, Scarborough, Ont.; tālr. 759—8076;

Ārlietu redaktors — Ints Podnieks, 26 Underhill Dr., Don Mills, Ont.; tālr. 447—6933;

Sporta redaktors — Žanis Zentiņš, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont.; tālr. 535—1470.

REDAKCIJA EIROPĀ:

Vācijā — Pauls Strante, 44 Münster/Westf., Von Elnem Str. 19.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personīgs ieskats un ne katrā gadījumā atbilst arī redakcijas viedoklim.

Abonēšanas maksa: ASV un Kanadā — par mēnesi $1.50; 3. mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00. Atsevišķa numura cena 20 centu.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, bet tekstā $3.20 — $6.40 par 1 collas slejas tekstu.

Komūnistu finances un „financisti"

Kaut komūnisti visā pasaulē nekad nav bijuši izvēlīgi savos pasēmīenos, lai tiktu pie līdzekļiem „profesionālu revolūcionāru" darbības financēšanai, visai maz un tikai nepilnīgi ir apgaismoti tie veidi, kā sarkanie „tautu aplaimotāji," par kādiem tie sevi dēvē, tikuši un vēl arvien tiek pie naudas līdzekļiem politisko gangsteru darbības veicināšanai.

Jau 1906. gadā, pēc krievu antikomūnista Borisa Suvorina sarakstītās Staļina biografijas datiem, tā laika Krievijā oktobrī vien „profesionālie revolūcionāri" sarīkojuši 121 terrora aktu, 47 izkaušanās ar policiju un 362 „ekspropriācijas" vai, lietojot šīs darbības pareizo apzīmējumu, laupīšanas. Četros mēnešos nonāvēti un ievainoti 2118 valsts ierēdņi. Nākošajos 18 mēnešos bijis vēl ap 2000 upuru. Protams, visu to pārspēja un aizēnoja Tiflisas bankas naudas transporta aplaupīšana, kuŗu bija izplānojis un sekmīgi vadīja no krievu priesteŗu ģimnazijas izslēgtais Tiflisas dievbijīgā kurpnieka dēls Josifs Džugašvili, kuŗa revolūcionāra segvārds bija Staļins. Ir zināms lielāks skaits Krievijas valsts degvīna pārdotavu aplaupīšanas gadījumu, tirgotāju un citu naudīgu cilvēku aplaupīšana, bet pasaulei visai veikli palikuši apslēpti šo „profesionālo revolūcionāru" darbi, no kuŗiem kaunējās un pat norobežojās labā novirziena sociālisti.

Protams, paši „profesionālie revolūcionāri" nekad nav turējuši par vajadzīgu paziņot atklāti un norēķināties par „ekspropriācijās" iegūtajām naudas summām un to izlietošanu, lai gan no viņiem to varēja prasīt un sagaidīt pēc tam, kad tie tik neatlaidīgi un nesaudzīgi pulgoja „pilsoņu morāli".. Tas tomēr nav līdz šim noticis un, laikam, nekad arī nenotiks. Tāpēc antikomūnistiem būtu pienācis laiks padomāt par šo „profesionālo revolūcionāru" darbības vēstures apgaismošanu, par cik tas vēl būtu iespējams pēc tam, kad „profesionālo revolūcionāru" izcilākais vadonis Staļins ieguva neaprobežotu varu visā bijušajā Krievijā un parūpējās par attiecīgo policijas archīvu „pazušanu"...

Tagad lielais mēnešraksts „Reader's Digest" savā novembŗa burtnīcā ievietojis rakstu, kuŗa informē, ka „ekspropriācijas" metodes sākuši lietot arī Kastro vadītie komūnisti Dienvidamerikā, lai iegūtu līdzekļus komūnistu vajadzībām. Rakstā sīkāk aprakstīti vairāki laupīšanas gadījumi Perū, Venecuelā un citās Dienvidamerikas zemēs. Perū galvaspilsētā 16. jūlijā nolaupīti 10.000 dol. kreditbankā. Četrus

(Nobeigums 6. lpp.)

RAIDĪJUMI AUSTRUMEIROPAI

„Scaling the Wall," ed. by George R. Urban, Wayne State University Press izdevums, 303 lp.

Šinī grāmatā sakopoti apcerējumi par komūnisma ietekmi uz vēsturi, literātūru un mūsdienu politiku. Apcerējumi sarakstīti noraidīšanai pa Brīvās Eiropas radioraidītāju un domāti Austrumeiropas intellektuāļu un vadošās elītes pārliecības šķobīšanai. Atturoties no kailas propagandas, lietpratēji autoritātīvi izteŗzā savus tematus, sniedzot skaidrus un bezkaislīgus spriedumus par jautājumiem, kas ietekmē laudis dzelzs priekškara abās pusēs, it īpaši par komūnisma vēsturi un apstākļiem komūnistu pārvaldītajās zemēs.

AKL

Velta Toma

Dāsno dāvā

DR. ZENTAI MAURIŅAI 15.

Atskatoties caur tūkstošiem jūdžu un dažu nedēļu laika spridi uz svaigā sniegā tīto Švarcvaldi, kur Badkrocingenā svešatnes mājvietu uz laiku radusi esejiste Dr. Zenta Mauriņa, domas apstājas pie tik zīmīgas otrās ciemošanās šai labestības un kultūras gaisotnes svētītā namā 15. novembrī. Acis skaidri skata mājīgo studiju, kur aiz Latvijas karoga tumši sārkanās krāsas nelokēm un sīku vijolīšu puškīšu kristalla traukā, pie rakstāmgalda siltas gaismas lokā sēž namamāte, šķirstīdama divus tikko saņemtus žurnālus. Viens no tiem zviedru valodā, triju Baltijas tautu kopēji izdots, satur apcerējumu par latviešu literātūru trimdā — gan ne vārda neminot par Zentu Mauriņu, Upsalas universitātes lektori un vairāku zviedru valodā tulkotu grāmatu autori, kā arī Zviedrijas karaļa stipendijas saņēmēju ceļojumam uz Itaiju. Otrs žurnāls izdots Šveicē, vācu valodā, tā saturā eseja triju lappušu apmērā par Zentas Mauriņas darbiem un personību, kā arī viņas ģimetnē.

Nepagūstu aptverto komentēt, kad, acīm gaiši un lepni ieziboties, rakstniece saka:

„Smieklīgi, ja kāds domā — nabaga Zenta Mauriņa, viņu latvieši noklusē! Tikpat smieklīgi, kā šodien teikt — viņai, mazai meitenei, nokrita lelle un viņa to pati nespēj pacelt."

Šo rindu autorei dzej apziņa, ka mūsu literātūrā dzeja, eseja, proza ir tālu aizsteigusies priekšā tās vērtētājiem, apcerētājiem, kritiķiem. Trūkst erudītu, viedi ieskatīt un izprast spējīgu starpnieku starp autoru un lasītāju; ir tikai draugi, kollēgas, apgādiem tuvi recenzenti, „zemē sadzinēji vai superlātīvu bārstītāji", ar ļoti retiem izņēmumiem. Vai mēs tīšu prātu neļaujam kokiem ieaugt debesīs, apgriezdami galotni ik personībai, kas pārsniedz ierasto līmeni un apjomu? Vai arī literātūrā tāpat kā sabiedriskā darbā esam ikviens sava novada virsaiti, kas gatavs brāļoties ar lietuvieti vai igauni, lai tikai sakautu kursi vai letgaļi — savus tautas brāļus? Vai esam tikai dzejnieku un kaŗavi-

ru tauta, un val
stopam tikai sī
pat rakstu lauki
iespējama daža
veltīta filologa
smēlēja recenzija
kas stāv tālu no
tam kā dzeju!
bā esam centus
Mauriņu tīšu prā
mūsu līdztautie
traziskuma, mu
kā rakstniece un
eiropā viņas vā
ar Latvijas literā
ras vārdu. Ar
kur kavējas mūs
vai tautas balva
bas pabalstam
miem?!

Vai Zenta Mau
aizmirsta? Nē,
draudzība kā lie
ba ir klājusi vir
atbalsojusi viņa
bas vārdiem vē
atzinīgām apcer
presē. Viņas st
beidz plaukt un
lekciju sākot u
vesels kalns; p
rokas ar grām
mas lūdzot. Red
pēc priekšlasīju
un draudzību kā
lēmu Freiburgā
sēdēja pie rozēm
un orchidejām
viņu lokā drūzm
kausītāju. Pārg
vojuma pēc mā

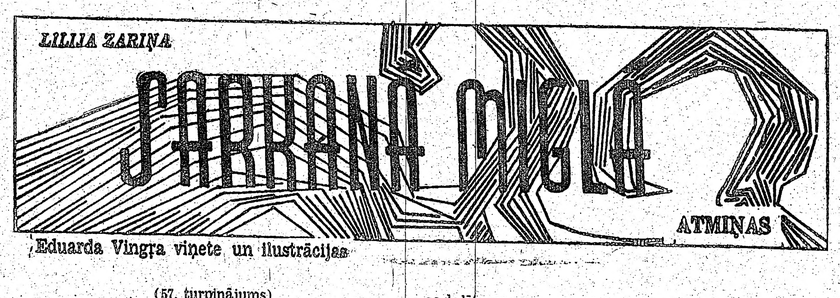

Eduarda Vingŗa vinete un ilustrācijas

(57. turpinājums)

Krievu valoda vienīgā spējot cilvēkiem atklāt pareizo ceļu, — ceļu uz komūnismu, pa kuŗu ar Pad. savienību avangardā reiz iešot visa pasaule.—

To visu, sirmo galvu neizpratnē purinādama, man pastāsta vecmāmiņa. Viņa taču ir pensionēta ģimnazijas skolotāja, kas visu mūžu pati mācījusies un mācījusi citus. Un nu šīs ačgārnības, ka zināšanas ir cilvēkiem kaitīgas, patstāvīga domāšana — pat noziegums!

Klausos stāstā par filtrācijas nometnēm ar pretīgumu. Barbari, kas iebrukuši mūsu zemē, paši ir Staļina mucā turēti un pa spundi baŗoti, kādēļ nu par tādiem pašiem vēlas padarīt arī mūs. Vai viņi tiešām domā, ka to iespēs? Kaut vai tās pašas filtrācijas nometnes... Pēkšņi man rodas kāda doma. Jā, vai te neslēpjas iespēja šķūnīti nīkstošajiem puišiem? Patiešām, šo iespēju vērts apsvērt! Jāievāc tikai tuvākas ziņas. Varbūt — tomēr . . .

Eju pa to pašu meža ceļu, kuŗu kādreiz mēroju, par puiku pārģērbta, uz tēva mājām. Tā nav priecīgi bezrūpīga atgriešanās no ģimnazijas sestdienas vakarā vai skolas brīvlaikā. Starplaikā tik daudz pieredzēts!

Eju gaŗām pazīstamām mājām, bet arvien tajās redzu tikai svešas sejas. To jau arī esmu uzzinājusi no vecmāmiņas, ka saimniecības atkal sadalītas, un mazmājiņas, kādu Jelgavas nomalē netrūkst, piešķirtas tādiem, kas varējuši pierādīt savu piederību „darbaļaužu šķirai." Dažs labs bijušais saimnieks, atgriezdamies no Kurzemes, bija cerējis tikt atpakaļ savā mājiņā, bet, ja tas vispār ticis cauri filtrācijai un atlaists, varēja priecāties, ja savā bijušajā īpašumā atrod kādu piemešanās kaktiņu. Labākajā gadījumā tā ir viena istaba visai ģimenei, bet sliktākā gadījumā izpildkomiteja jaunajam saimniekam pasaka, lai atļauj vecajam īpšniekam pagaidu mītni iekārtot pirtiņā, reizēm par īpašu piemērotu iesakot pat pustukšo kūti. Lai būvējoties vien pats, lai iztaisot kūts stūri par dzīvojamo istabu sev un savai ģimenei . . . Šiem „vecajiem" derot just, ka noteicēji nu ir strādnieki ar savu valdību. Bez tam izpildkomitejā esot pārrunāts ne reizi vien, ka tik lepnas kūtis — kā balles zāles — lopiem taču nevajagot. Sevišķi bieži tas uzsvērts tieši Jelgavas pilsētas un apkārtnes izpildkomiteju sēdēs, jo Jelgava ir izdegusi, bet izvietojamo skaits ļoti liels, jo visiem iedzīvotājiem jāpaliek tajā pilsētā vai pagastā, kuŗā agrāk dzīvojuši.

Kad sasniedzu Dianas kalnu, varu tēva mājas jau iztālēm saskatīt. Dianas kalns . . . Kādreiz man te bija tik iemīļota pastaigas vieta, bet nu es drebinos. Cik čekas upuru gan nav še nolikuši savas galvas?

Ieraugot mūsu mājas pagalmā kādu sirmu vecīņu ar rievām izvagotu seju, spēju tikko ticēt, ka tā ir mana nesen vēl tik staltā un allaž izdarīgā māte. Mums abām rit asaras pār vaigiem, runāt nespējam. Esam pārdzīvojušas šai laikā tik daudz, ka vienkārši nezinām, ar ko īsti sarunu iesākt. Bet vai nu mēs vien esam tik daudz pārdzīvojušas? Simtiem un tūkstošiem latviešu taču pārdzīvojuši un turpina piedzīvot to pašu, kaut arī katrs savādākā veidā.

Beidzot esmu ar savu stāstu galā, cenšoties savus pieredzējumus atšķirtības laikā attēlot pēc iespējas gaišākās krāsās, lai māti neapbēdinātu, nepadarītu vēl slimāku, jo viņas nervi jau tā liekas galīgi sabeigti.

Vecā kalpa Antona aizsardzībā viņa briesmīgo komūnistu varas sākuma periodu fiziski gan pārdzīvojusi, bet garīgi kļuvusi par citu cilvēku. Pie katra skaļāka trokšņa vai klauvējiena viņa satrūkstas. Māte pat nespēj mierīgi sēdēt un sarunāties, bet arvien par jaunu dodas pie loga, lai ar bezmērķīgi klīstošu skatienu lūkotos uz ceļu, vai pa to kāds nenāk. Varbūt — jau atkal kāds čekists? Bet, varbūt, atgriežas tēvs?

Antons ir slims. Māte viņu kopj, cik labi vien varēdama, bet Antona stāvoklis neuzlabojas. Viņš tomēr ir tikpat mierīgs, kā vienmēr bijis, — ir tikamās, ir sukmjās un sarežģītās dzīves situācijās.

„Dieva prāts, saimniec," filozofē vecais vīrs. „Ja Viņš gribēs, atlabšu; ja citādi lēmis, arī to pieņemšu ar pateicību. Gribētu jau gan vēl padzīvot un jums palīdzēt, jo slikti saimnieki man neesat bijuši. Būdams viens pats, esmu te savu mūža nogali kā paša mājās pavadījis. Nemaz nezinu, ko jūs viena bez manis te iesāktu . . . Bet — viss ir tā Kunga ziņā."

Kāds apbrīnojams cilvēks gan ir Antons! Gulēdams, varbūt, jau nāves gultā, viņš nebeidz domāt par citiem. Māte stāsta, ka Antons sirdzis jau ilgāku laiku, bet arvien apgalvojis, būdams vienā otrā ziņā savdabis, ka organismam taču pašam jālauj ar visu tikt galā.

Māte, par spīti Antona pretrunām, atvedusi ārstu, mūsu paziņu Dr. Veidi. Pēc vecā vīra izmeklēšanas viņš izsaka aizdomas par kādu varbūtēju asins slimību, kuŗu pilnībā diagnozēt varētu vienīgi slimnīcā. Par to Antons negrib nekā dzirdēt un iecirtīgi paliek pie sava:

„Es palikšu tepat arī nomirt, ja man būtu jāmirst un ja pati saimniece nevēlas no manis vaļā tikt un prom sūtīt!"

Pēc šīs piezīmes māte vairs necenšas viņu pierunāt pārcelties uz slimnīcu, lai vecais un labais kalpa vīrs nedomātu, ka nu patiešām vēlas no viņa atbrīvoties.

Dr. Veide brīdi vēl paliek un pastāsta:

„Jelgavas pilsētas slimnīcā ir ļoti liels ārstu trūkums. Chirurģiskajā nodaļā strādā Dr. Lācis, infekciju nodaļu vada Dr. Čakste, pats es pagaidām vēl turos iekšķīgo slimību nodaļā, kaut bieži baidos un sevī pārlieku, cik ilgi vēl spēšu šai vietā noturēties. Prātīgi darījuši tie, kas dzīvi par jaunu uzsāka citā, svešā apkārtnē. Bet še par mani visi darba biedri un paziņas zina, ka esmu bijis aizsargu organizācijā. Un tagad ieradušies arī daži krievu ārsti, kas nāk it kā no citas pasaules. Kaut kāda saprašanās ar viņiem nav iespējama. Viņu medicīniskās zināšanas ne vienmēr ir sliktas, bet viņu izturēšanās, paražas . . . Labāk nerunāsim, jo labot jau nekā nevar, bet tukšās ārstu vietas jāaizpilda. Un — vai maz var runāt par to, kas jāredz slimnīcas sieviešu nodaļā? Tajā ievietotas neskaitāmas izvarotās, piedevām vēl sasistas, sadurtas, sašaudītas. Līdzīgi apstrādātas pat pusaudzes un mazgadīgi bērni. Tieši šodien nomira kāda 6 gadus veca meitenīte, kuŗu izvarojis krievs . . ."

(Turpinājums sekos)

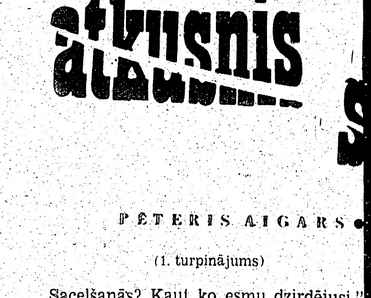

PĒTERIS AIGARS

(1. turpinājums)

„Sacelšanās? Kaut ko esmu dzirdējusi," da teica vienaldzīgi. „Pasaulē arvien notiek sacelšanās, izraisās kāda revolūcija . . . Vai ņemt tik nopietni? Cilvēki dzimst un mirst pašu iecerētām doktrīnām, paši uzceļ sev elkus un paši sevi upurē šiem dieviem. Tas ir kichotisms, mūžīgā nieciba, nekas vairāk. lūcija nepārmaina, nepadara labāku cilvēka. Gluži otrādi — šādos apstākļos virsroku ņem mākie, zvērīgākie raksturi, kuŗus vada savtīgi stinkti."

„Vanda, tu mani pārproti; tu pārproti v mana nodoma jēgu . . . Ungāri necinās vienīg savu, bet par visu, arī par poļu labklājību. ņiem sekmēsies, tad augļus baudīs visas ta ja viņus sakaus, nakts sagums par jaunu, ur bezcerībā vainosim cits citu . . ."

Vanda piecēlās, uzmeta pleciem zilo rīta ku un, nervozi purinot matus, sāka staig šauro istabiņu. Kādēļ Česlavs viņai visu to tīja? Viņš taču negribēs pats iet ungāriem līgā?

„Labi, viņi ir sacēlušies," turpināja V iekšēja sarūgtinājuma mākta. „Bet es nepa labu galu. Vai viņi arī paši zina, par ko c Vai jums, kas par to jūsmojat, ir kāda no kurp šī sacelšanās ved? Brīvība nav definē

Velta Toma

Dāsno dāvātāju daudzinot

DR. ZENTAI MAURIŅAI 15. DECEMBRĪ ŠŪPĻA SVĒTKI

Atskatoties caur tūkstošiem jūdžu un dažu nedēļu laika sprīdi uz svaigā sniegā tīto Švarcvaldi, kur Badkrocingenā svešatnes mājvietu uz laiku radusi esejiste Dr. Zenta Mauriņa, domas apstājas pie tik zīmīgas otras ciemošanās šai labestības un kultūras gaisotnes svētītā namā 15. novembrī. Acis skaidri skata mājīgo studiju, kur aiz Latvijas karoga tumši sarkanās krāsas neļķēm un sīku vijolīšu pušķīšu kristalla traukā, pie rakstāmgalda siltas gaismas lokā sēž namamāte, šķirstīdama divus tikko saņemtus žurnālus. Viens no tiem zviedru valodā, triju Baltijas tautu kopēji izdots, satur apcerējumu par latviešu literatūru trimdā — gan ne vārda neminot par Zentu Mauriņu. Upsalas universitātes lektori un vairāku zviedru valodā tulkotu grāmatu autori, kā arī Zviedrijas karaļa stipendijas saņēmēju ceļojumam uz Italiju. Otrs žurnāls izdots Šveicē, vācu valodā, tā saturā eseja triju lappušu apmērā par Zentas Mauriņas darbiem un personību, kā arī viņas ģimetne.

Nepagūstu aptverto komentēt, kad, acīm gaiši un lepni iezīmējoties, rakstniece saka:

„Smiekligi, ja kāds domā — nabaga Zenta Mauriņa, viņu latvieši noklusē! Tikpat smiekligi, kā šodien teikt — viņai, mazai meitenei, nokrita lelle un viņa to pati nespēj pacelt."

Šo rindu autorei dzej apziņa, ka mūsu literatūrā dzeja, eseja, proza ir tālu aizsteigusies priekšā tās vērtētājiem, apcerētājiem, kritiķiem. Trūkst erudītu, viedi ieskatīt un izprast spējīgu starpnieku starp autoru un lasītāju; ir tikai draugi, kolēģas, apgādiem tuvi recenzenti, „zemē sadzīnēji vai superlātīvu bārstītāji", ar loti retiem izņēmumiem. Vai mēs tīšu prātu neļaujam kokiem ieaugt debesīs, apgriezdami galotni ik personībai, kas pārsniedz ierasto līmeni un apjomu? Vai arī literatūrā tāpat kā sabiedriskā darbā esam ikviens sava novada virsaitis, kas gatavs brāļoties ar lietuvieti vai igauni, ir tikai sakautu kursi vai letgaļi — savus tautas brāļus? Vai esam tikai dzejnieku un kaŗavīru priekšnesuma, Zenta Mauriņa ar vienreizēju gribas spēku pārvarēja vēlo stundu, drošu roku dalīdama autogrammas, sniegdama to pretim sveicējiem, ieskatīdamās ikvienā pateicīga cilvēka vaigā. Kāda klostermāsa aizgāja ar parakstītu grāmatu un baltām neļķēm rokās, Zentas Mauriņas dzīvanu,— vai šie ziedi grēznoja Kristus tēla pakāji, vai remdēja cietēja sāpes nakts tumsā un vientulībā? Dāvinātājs nav vientuļš, un Zenta Mauriņa ir dāvātāju labiete. Ar savām esejām vien, cik pasmelj no zinību avota, caurstrāvo ar viedo domātājas atziņu, jutējas izpratni, un dala un sniedz tālāk visiem, kas meklē gara atklāsmi. Dievu viņa dēvē par kosma sapņotāju un atzīstas, ka veltī savas grāmatas cilvēkiem, kas mitīs zem fiziķu atklātām jaunām debesīm.

Ikviens, kas Zentas Mauriņas saistīgās lekcijas klausījies Rīgas laikos, vēros viņu būtībā to pašu kvēlo un dedzīgo vērtētāju, mijiedarbības pravieti, tikai kļuvušu dziļi viedāku, briedumā labestīgāku un arī pašapzinīgāku, jūsmu jaucot ar dzīves rūgto piedzi. Tiešā sarunā un saskarē viņa ir latviska, laba kā maize, silda kā māsa, ar vanaga bultisko ašumu kritienā uz mērķi — spriedumu.

„Iedegsim sveces!" saka namamāte, pārlaidusi acis programmai, ko atvedusi viešņa no Vircburgas, Lida Berga. „Vakar Frankfurtē latvieši svinējuši 18. novembri, darīsim mēs to šovakar. Dzejniece lai teic kādu savu dzejoli, Lida Berga lai deklamē tāpat kā vakar Raiņa Uguns un rakts prologu. Pati vēlos ietīties latviskā villainē, ko man uz 45. šūpļa svētkiem toreiz, Rīgā, uzsedza Berta Pīpiņa!"

Latvijas Saeima, Latvijas sieviešu nacionālā līga; valsts prezidenta pieņemšana pilī 1935. gada 18. novembrī, Berta Pīpiņa grezna nīcietes tērpā — Rīgas ielas novembra sniegā, kas kūst no spulgu siltuma ietves malās; līksmo gājēju straumes ielās, gar Daugavmalu... Viss tas mirklī pazib atmiņā.

Pa tam ir tautiskā svečturī aizdegtas trīs sveces, to liesmas atspīd balti aizkaroto logu melnās rūtīs kā trīs zelta zvaigznes. Ārā ir nemīļiga novembŗa nakts kā allaž, kad svinam Latvijas dienu un gaidām vešu viesus... Dramatiska, aizturētu sāpju un spīta pilna skan Lidas Bergas balss:—

Nepabeigtas senās ciņas,
uzvara nav gūta,
atkal, atkal sūta
niknums kareivjus iz kapa.
Un:
Reizi miers tiem gariem solīts;
mēness staru tilti
ved uz jaunu ciltī,
kas to cīņu vedīs galā!—

Vieda, mierīga seja, sevī vērstais skatiens, rokai glāstot ar sudraba saktu uz pleca saņemto villaini,— sveču gaismā maigi lāsmo sūnu zaļgani rūsas krāsas audums: Zenta Mauriņa klausās Raiņa pravietiskos vārdus, rakstītus 1907. gadā trimdā, un aizlūdz par Latvijas brīvību 47. dibināšanas svētcerē svešumā, trimdas 21. gadā, garā vieda un neiedragājama.

„Uz redzēšanos!" viņa saka tautiešiem Amerikas kontinentā, un tas ir reizē sveiciens un vēlējumies šeit viesoties. Sveiksim Dr. Zentu Mauriņu šodien, 15. decembrī, viņas šūpļa svētkos ar draudzīgu roku pār tālumiem, ko pārvar nerimējs gars.

Edvarts Tūters

ZIEMASSVĒTKU GAIDĀS

Gaidu Ziemassvētkus,
Gaidu balto sniegu;
Kad būs vieglāk aizdzīt
Ikdienības miegu.

Sniegā košāk atviz
Saule, zvaigžņu stari,
Un tu, cilvēks, atkal
Ciemā aiziet vari . . .

Aiziet prom no trimdas —
Kur bij mūsu mājas;
Sirds tur sitis straujāk,
Gurdas nebūs kājas.

Kur pie Gaujas sili
Sniega tērpti balti,
Tur ir basām kājām
Nebija mums salti.

Kad pār kvēpiem klājas
Baltie debess milti,
Ikdienības domām —
Citi veŗas tilti . . .

Ziemassvētku gaidās
Gaišāki mēs tiekam:
Dieviņš sniegu, zvaigznes
Sūta sapņiem, priekam.

Izdos Jēkaba Poruka solodziesmas

Komponista Jēkaba Poruka piemiņas komitejā, kuŗā darbojas prof. Ā. Ābele, komp. A. Kalnājs, mākslī. A. Sildegs, Kalamazū Latviešu biedrības pr-ks J. Grotēns, Dziesmuvaras pārstāvis P. Austriņš un šo rindiņu rakstītājs, iecerēto darbu tautiešu laipnā atbalstā jau pavirzījusi krietni tālu uz priekšu. Labai gribai un nodomiem pēdās seko līdzekļu nepieciešamība. Savā laikā lūgtu ziedojumu veidā komitejai līdz šim ienācis pavisam 1299.87 dol. Izdevumi, kas ietver kapa piemineklja uzlikšanu komponista atdusas vietā (522.50), mūzikas darbu fotokopijas, iespieddarbus, pasta izdevumus, kopsummā bijuši 611.68 dol. Šobrīd komitejas rīcībā ir 688.19 dol. Apzinātas un savāktas 14 solodziesmas un krietns vairums komponista rakstu, apceru recenziju, kas izkaisīti periodikā un dažādos izdevumos. Ja tautiešiem vēl būtu kas saglabājies no Jēkaba Poruka personīgajos krājumos, piemiņas komiteja laipni lūdz aizdot oriģinālus vai sūtīt fotokopijas uz šādu adresi: 521 Stockbridge Ave., Kalamazoo, Mich., USA. Līdz šim savāktas šādas solodziesmas — oriģinālkompozicijas: Italijas vīni, Klosterī, Lapas lido, Mēness sudraba zvani, Nakti, Nomaldinjies stars, Septiņas jaunavas, Vilks un pagasta ceļš, Dzimtenē, Mēness laiva, Es dziesmu meklēju; tautasdziesmu apstrādājumi: Aijā, žūžū, Gaisma nāca, Lecu, lecu dārziņā.

Jēkabs Poruks bija viens no pirmajiem, kas norādīja uz neatliekamu darbu latviešu vokālās mūzikas tekstu tulkošanā svešvalodās, lai mūsu bagātībā varētu pilnīgāk ieskatīties arī citas tautas, lai tā nepaliktu it kā izolēta tikai pašu sētā. Tāpat šo nepieciešamību jau šā gadsimta sākumā apzinājās un parādīja prof. Jāzeps Vītols un Alfrēds Kalniņš, tulkodami savus darbus vācu un krievu valodā. Bieži mums liekas nesaprotams citu tautu interešes trūkums par latviešu mūziku, mākslu un literatūru, bet tā nav citu vaina, — ceļi uz mūsu kultūras apcirknieni aizauguši vai pavisam vēl neizcirsti: ir, ne-noliedzami, tulkojumu un vispār publikāciju trūkums, par ko jau notikusi domu izmaiņa dienas presē.

J. Poruka piemiņas komitejas nodomu īstenošanā darbs pavirzījies tik tālu, ka pirmais solodziesmu krājums ar nosaukumu „Es dziesmu meklēju" 40 lappušu apmērā (kvantitātīvi apmēram puse) jau gandrīz iespiešanas gatavībā ar māksl. A. Sildega grafisko ietērpu, komp. Alberta Jēruma ievadu, ieskatu Jēkaba Poruka mūzikas pasaulē. Īpaši atzīmējams, ka tulkotāja Rūta Speire Anglijā šā krājuma visas dziesmas pārtulkojusi angļu un vācu valodā par paldies vien un jau piesūtījusi komitejai. Līdztekus iecerēti arī otra krājuma sagatavošanas darbi. Tāpat krietni tālu pavirzījušies nodomi Jēkaba Poruka rakstu izdevuma sagatavošanā, kas turpmāk vairāk atkarīgs no naudas līdzekļiem un komponista laikabiedru atsaucības apsolīto rakstu iesūtīšanā.

Piemiņas komiteja lūdz pasteidzināt piesūtīto ziedojumu lapu papildināšanu, jo līdzekļu trūkums ir lielākais šķērslis nodomu reālizēšanā.

Šeit sirsnīgu paldies pievieno komponista dzīvesbiedre A. Poruka un piemiņas komiteja tulkotājai R. Speirai un visiem atsaucīgajiem ziedotājiem!

Roberts Zuika

„ZEME UN JŪS" OTRĀ IZDEVUMĀ

Rakstnieces Birutas Senkēvičas jaunā dzejoļu grāmata „Zeme un jūs", kas iznāca tikai nesen, jau izpārdota un šinīs dienās iznāca otrā izdevumā. Dzejoļu krājuma pirmā izdevuma izplatīšanu uzņēmās pati autore, bet otrs izdevums nodots DV apgāda ģenerālpārstāvniecībā. Grāmata iespiesta glītā ofseta tehnikā. Tekstu rakstījusi un mākslinieciskio ietērpu darinājusi Maija Vilciņa.

Birutas Senkēvičas „Zeme un jūs" ir patīkama Ziemsvētku dāvana, kas iegūstama DV grāmatnīcā, 491 College ielā. Turpat grāmata pieprasāma arī pārējām grāmatnīcām tālākpārdošanai.

R. N.

ZIEDOJUMU KVITĒJUMS

Sekojot redakcijas aicinājumam, atzinības veltei rakstniecei Ilonai Leimanei Parīzē ziedojuši:

S., Toronto — 10 dol., I. Rudens, Toronto — 10, N. Vinčele, Toronto — 10, A. Circenis, ASV — 5, Anonims ziedotājs Toronto — 5, N. Braslinš, Toronto — 5, F. Vite, ASV — 5, E. Ceplītis, Kanadā — 3, J. Umbris, Toronto — 2, J. Treijs, Toronto — 2, J. Ujuks, Brampton — 1. Šiem redakcijai iesūtītajiem ziedojumiem 42 dol. pievienojuši Jangstaunas, ASV, tautieši, kas rakstnieces iepriecināšanai mazu pateicības velti savākuši savās Latvijas valstssvētku svinībās.

Reizē ar to kopā ienākuši tieši 100 dolaru, kuŗi kā mūsu laikraksta lasītāju un pateicīgo rakstnieces cienītāju Ziemas svētku velte nosūtīti Ilonai Leimanei. Sirsnīgs paldies visiem atsaucīgajiem ziedotājiem! LA redakcija

KULTŪRAS CHRONIKA

Gleznotājs Jūlijs Matisons, kas beidzis Latvijas mākslas akadēmijas ainavu meistardarbnīcu prof. V. Purviņa vadībā un vēlāk vairākkārt apceļojis Rietumeiropu, trimdas sākuma gadus vadīja Sietlā, no kurienes ar savu gleznu izstādēm apceļoja daudzas lielākās latviešu apmešanās vietas. Tagad viņš pārcēlies uz dzīvi La Mesā, Kalifornijā. No sākuma mitinājies īres namā, bet vēlāk iepircis zemi un sācis celt pats savu ģimenes māju. Kādā vēstulē draugiem mākslinieks tagad raksta: „Mums atkal jauna adrese, šoreiz pašu mājā. Būs jāpiellek vēl daudz darba un līdzekļu, lai viss tiktu tā, kā iecerēts, jo cik nu divām rokām var padarīt. Man gleznošanai gaisma te īsti laba, tikai jātiek vairāk pie otas. Man šogad bija izstāde tikai Losandželosā." Lai Jūlija Matisona mākslas cienītāji un draugi varētu ar viņu sasaukties, še atzīmēta jaunās dzīvesvietas adrese: 9460 Fortune Lane, La Mesa, Calif., 92041.

Režisors un aktieris Valfrīds Streips 8. decembrī atskatījās uz 70 mūža gadiem, bet pirms 3 gadiem nosvinēja 50 skatuves gadu atceri. Darbam teātrī jubilārs pievērsās 1912. gadā Pēterburgas operešu ansambļa viesizrādēs Rīgā, vēlāk Nacionālajā teātrī. Viņš beidzis Zeltmaša drāmatiskos kursus un papildinājies režijā pie Čechova un Gromova. Latvijā Streips spēlēja un vadīja režijas Daugavpils, Ceļojošajā un Jelgavas teātrī, bet trimdas posmā darbojās Eslingenas latviešu teātrī Vācijā, pēc ieceļošanas ASV — ALT Bostonas ansamblī un DV Jaunā teātrī. Ceļošana V. Streipam ir asinīs: vasarās viņš bieži kopā ar dzīvesbiedri — aktrisi Anci Rozīti „izmet likumu" pa Eiropu vai Meksiku. Ar lugu „Iguānas naktis" Valfrīds Streips nesen viesojās arī Toronto.

Vijolnieks prof. Jānis Kalējs, kas kopš ieceļošanas Kanadā 1949. gadā strādājis par mācības spēku Akadijas universitātes mūzikas skolā, ar šo mācības gadu iecelts par šīs skolas dekānu. Līdztekus paidagoģiskajam darbam prof. J. Kalējs kopā ar dzīvesbiedri Felicitu, kas ir pianiste un arī Akadijas universitātes mācību spēks, daudz koncertējis kā latviešu, tā arī kanadiešu sabiedrībai.

atbrusnis sākas oktobrī

PĒTERIS AIGARS ROMĀNS

(1. turpinājums)

„Sacelšanās? Kaut ko esmu dzirdējusi," Vanda teica vienaldzīgi. „Pasaulē arvien notiek kāda sacelšanās, izraisās kāda revolūcija . . . Vai vajag ņemt tik nopietni? Cilvēki dzimst un mirst par pašu iecerētām doktrīnām, paši uzceļ sev elku dievus un paši sevi upurē šiem dieviem. Tas ir donkichotisms, mūžīgā niecība, nekas vairāk. Revolūcija nepārmaina, nepadara labāku cilvēka dabu. Gluži otrādi — šādos apstākļos virsroku ņem zemākie, zvērīgākie raksturi, kuŗus vada savtīgi instinkti."

„Vanda, tu mani pārproti; tu pārproti vispār mana nodoma jēgu . . . Ungāri necīnās vienīgi par savu, bet par visu, arī par poļu labklājību. Ja viņiem sekmēsies, tad auglus baudīs visas tautas; ja viņus sakaus, nakts sagums par jaunu un mēs bezcerībā vainosim cits citu . . ."

Vanda piecēlās, uzmeta pleciem zilo rīta svārku un, nervozi purinot matus, sāka staigāt pa šauro istabiņu. Kādēļ Česlavs viņai visu to stāstīja? Viņš taču negribēs pats iet ungāriem palīgā?

„Labi, viņi ir sacēlušies," turpināja Vanda, iekšēja sarūgtinājuma mākta. „Bet es neparedzu labu galu. Vai viņi arī paši zina, par ko cīnās? Vai jums, kas par to jūsmojat, ir kāda nojauta, kurp šī sacelšanās ved? Brīvība nav definējama, tas ir pretrunīgs jēdziens, tāpēc arī cilvēki nekad nevar sekmīgi cīnīties par neaptveramām lietām."

Pēdējais teikums Česlavu aizvainoja. Arī viņš uztrūkās kājās un jau paceltā balsī skaidroja:

„Tātad viss, kam dzīvojam, viss, ko pārrunājam un pūlāmies iedzīvināt, ir tikai niecība, tikai nevajadzīga cikstēšanās ar likteni? Pat Makiavelli atzīst, ka tikai puse notikumu ir laimes vai nelaimes izraisīti, otra puse pieder cilvēka brīvai gribai. Vai ārsts sērgas laikā nekā nespēj pret baciļiem, vai inženieris nespēj iegrožot plūdus, uzceļot aizsargvaļņus? Dievs cilvēkam ir devis saprātu. Mums visiem spēkiem jāceļ valņi, lai pretotos tirannijas paisumiem. Notikumi Ungārijā ir viens no tādiem pasākumiem, kur izpaužas tautas pašaizsardzības instinkti, cilvēku brīvā griba. Nelaimīgais un apspiestais nedrīkst paļauties uz apstākļiem, nedrīkst gaidīt glābiņu no citiem, tam pašam jācenšas piecelties . . ."

Česlavs bija iekaisis. Vanda viņu tādu jau agrāk bija redzējusi. Te nerunāja vairs viņas bērnības draugs un līgavainis, bet apmāts fanātiķis. Vanda zināja, ka skarbumu var remdināt tikai maigums, viņa izmisusi lūkojās Česlavā un lūdzot teica: „Mēs vēl sastrīdēsimies . . ." Viņa tuvojās, uzlika rokas uz pleciem, centās ievadīt sarunu mierīgākos ūdeņos. „Tu pats labi zini, cilvēku morāle atrodas uz tā paša līmeņa kā pirms divi tūkstoš gadiem. Arī izglītoti ļaudis melo, zog, nogalina cits citu . . . Un galā cilvēka šūniņas novecojas, asinsvadi kļūst trausli, zūd redze, dzirde un līdz ar to visiem ideoloģiskiem strīdiem beigas. Mums piešķirts īss laika sprīdis, pārāk īss, lai labotu pasauli. Vai vērts pūlēties, Česlav?"

„Vērts vai nav vērts, tas nav izšķirējs viedoklis. Ņem vērā, ka es citādi nevaru. Saproti, — nevaru. Man jāizlaužas no šī garīgā ielenkuma, kuŗā esmu nokļuvis. Imants Liepa, mani draugi ungāri domā tāpat. Ir dažādi raksturi. Vieni ieklaujas lēti svešā vidē, bet citi ne. Ir koki, kas aklimatizējas, ir tādi, kas to nespēj. Ir cilvēki, kuŗi samierinās ar nebrīvību, bet ir tādi, kas to nekad nepieņems . . ."

„Labi, es tev piekrītu, tikai — kādēļ mēs te runājam tik gari par lietām, kuŗas nespējam grozīt? Es vēl arvien nesaprotu, kādēļ tev jārunā tik patētiski. Tu neesi dzimis varonis, es arī nesapņoju par varoņdarbiem . . ."

Česlavs lūkojās līgavā lielām ignām acīm. Viņš vairs nepazina Vandu. Vai patiesi viņā nebija nekādas jaunības dzirksts, nevienas pārgalvības? Un ar šo sievieti viņam vajadzēs pavadīt kopā visu mūžu? Liepziedu krāsas mati, slaids, saskanīgs stāvs, vaigi ar bedrītēm, bet tieši šajā stundā, kad viņa dvēsele gaidīja garīgu aizvēju, kad viņam bija jāizšķiras par būt vai nebūt, viņa ironizē . . . Saskare bija tikai viņu lūpām, ne dvēselēm.

„Tas ir liktenīgs aicinājums, ko esam saklausījuši. Mans tēvs guļ Katinas mežā, manas mātes kaps nav zināms . . . Vienreiz taču jātop taisnībai, vienreiz man jāzina, kādēļ viņi gājuši bojā. Katrs noziegums reiz tiek atmaksāts. Vai tagad nav pienākusi tiesas diena varmācībai? Ja visi tā domātu, kā tu, kā tavi paziņas, kas dievina to pelēko putnu, tad ļaunums vien valdītu pasaulē." Viņš norādīja ar paceltu roku uz pelēko miera balodi. „Tas ir indīgs miers, kas gandē mūsu miesu un dvēseli. Visi nevar tirgoties ar Varšavas degvīnu un Krakovas medu."

„Česlav, lūdzu neapvaino manus vecākus. Ja viņi tirgojas, viņi pārdod mūsu tēvzemes ražojumus. Katram cilvēkam no kaut kā jādzīvo. Mana māte par visu vairāk baidās nabadzības. Tikai tādēļ esmu izaugusi, izskolota, ka mani vecāki lika peniju pie penija. Manam tēvam ir tirgotāja talants. Es to neņemu ļaunā, visi nevar būt ārsti, ķīmiķi vai filozofi."

„Bet mēs savu jaunību nevaram pārdot par lēcu virumu! Katrai paaudzei ir tiesības ierakstīt savu vārdu vēstures grāmatā. Ar kādiem burtiem mēs to darīsim, kādiem elkiem nesīsim upuŗus? Budapeštā sajūsmīgs studentu un jaunu strādnieku bars cenšas saraut važas. Tūkstošiem un simttūkstošiem roku ir pacēlušās pret tiranniju. Labākie ungāru dzejnieki rakstījuši savas labākās vārsmas tirannijas bojā ejai. Bet mēs esam kļuvuši kurli, mūsu sirdsapziņa ir mēma. Paldies Dievam, visi nav tādi. Es esmu viņu asinsradnieks, mana vieta ir tur, uz barikādēm."

„Mīļais Česlav, apdomā labi, ko tu runā. Ko nozīmē tagad barikādes, ko nozīmē lāsti tirannijai? Kam ir spēks, tam taisnība. Un kas notiks ar mums? Man nav nekādu lielu nodomu dzīvē, un es arī būtu ļoti nelaimīga, ja mans nākošais vīrs saslimtu ar revolūcijas maniju. Gana ir liets asiņu, gana ir bijis drupu. Kaŗā vai nu tevi nošauj, vai tu nošauj pretinieku. Bet kādēļ cilvēkiem ir jākrīt, kādēļ jāatriebj pārestība? Klausies, manu zēn, neaizmirsti, ka esmu sieviete, kuŗai ir ilgas pēc savas mājas, pēc ģimenes. Es beigšu augstskolu, tu beigsi, mēs apmetīsimies kādā Dienvidanglijas pilsētiņā, kur daudz saules un daudz rožu. Es būšu ārste, tu mācības spēks universitātē, mums būs daudz bērnu un daudz draugu. Mēs dzīvosim bagātu dzīvi. Mūsu mājā pulcēsies rakstnieki, mākslinieki, politiķi. Mēs būsim laimīgi . . ."

(Turpinājums sekos)

IESNIEGUMS KANADAS VALDĪBAI

(Pārnesums no 1. lpp.)

monstrāciju Ņujorkā. Laikrakstu redakcijās panākta piekrišana, ka tās iepazīsies ar apstākļiem un par šo jautājumu ievietos eventuālas lasītāju vēstules.

LNAK valdes loceklis, kalpakietis K. Tannis piedalījies kritušo karavīru un varoņu godināšanā pie viņiem celtā pieminekļa Saulainē. Šai sarīkojumā bijusi vērojama nevienprātība starp latviešu veterānu organizācijām.

Kultūras un izglītības nozares vadītājs J. Mežaks ziņoja, ka nozarē vienojusies šogad organizēt gadskārtējās kultūras dienas Kanadā iespaidīgāk nekā līdz šim. Tās sāktos ar svinīgu kultūras darbinieku sēdi, kas, pēc valdes atzinuma, varētu notikt 15. janvārī, un beigtos ar ZLKF mākslas izstādi, kuru šogad rīkos Kanadā no 18.—27. martam. Kultūras dienu ietvaros notiktu arī TLTA ģimnazijas rīkotais Draudzīgā aicinājuma sarīkojums 22. janvārī, rakstnieku rīts 30. janvārī, skolotāju konference 12. un 13. februārī, arī LPB Kanadas kopas un „Jaunās gaitas" kopīgi rīkotais literārais kokteilis un vairāki citi kultūrāli sarīkojumi. Līdzīgus sarīkojumus aicinās rīkot arī pārējos latviešu centros. Valdes pārdis J. Niedra izteica atzinību un pateicību 4. Kanadas latviešu dziesmu svētku rīcības komitejai un LDzSBK padomei, kas no svētku atlikuma piešķīrusi 1000 dol. LNAK kultūras un izglītības nozarei un 300 dol. ZLKF.

Ar pateicību valde pieņēma Kanadas DV valdes iemaksu komūnisma apkarošanai 300 dol. un Kičeneras-Voterlū latviešu biedrības ziedotos 38 dol. Pateicoties kādam bijušam Itālijas sūtniecības darbiniekam Rīgā, kas Latvijas valstssvētku pieņemšanai Toronto caur firmu Šarelie nodevis lielāku ziedojumu, šī pieņemšana šogad LNAK devusi 52,28 dol. atlikumu, kuru ieskaitīs kontā Latvijas brīvības darbam. Šāgada trimdas latviešu Toronto Tautas balvai LNAK valde nolēma izmaksāt 170 dol., bet uz J. Mežaka ieteikumu TLTA neklātienes skolai 150 dol. Kalpakiešu kopas darbam piešķīra 25 dol. un kasiera K. Tanna ierosinājumā nolēma LNAK darbvedei I. Ratniecei izmaksāt simbolisku atlīdzību 250 dol. apmērā, bet bibliotēkāram J. Ezergailim 100 dol.

J. Niedra vēl ziņoja, ka Vindzoras latviešu biedrība par savu pārstāvi pie LNAK izraudzījusi V. Bernānu, kas jau agrāk bija LNAK pārstāvis Vindzorā.

Palīdzības nozares vadītājs R. Priedītis ziņoja, ka 18. novembra ziedojumu vākšanas akcijai izsūtīti ap 1300 ziedojumu vākšanas saraksti, no kuriem vairāki jau ienākuši atpakaļ ar teicamiem ziedojumiem. Sakarā ar Ziemsvētkiem, valde vienojās par palīdzības sniegšanu vairākos gadījumos.

Par izdevīgāko laiku LNAK kārtējai padomes sesijai atzina 26. un 27. februāri.

Valdes sēdē bez priekšsēža J. Niedras vēl piedalījās padomes prezidija vicepriekšsēdis J. Grislis, un sekretārs G. Liepiņš, valdes priekšsēža vietnieks T. Kronbergs, sekretāre V. Toma, kasieris K. Tannis, biedrzinis A. Rāviņš, revīzijas komisijas priekšsēdis J. Rolavs un locekļi B. Senkēviča un Dr. E. Upenieks.

R. N.

LATVIJAS KARASKOLAS VAKARS

Latvijas karaskolas 46 gadu dibināšanas atceres vakaru 11. decembrī Latviešu namā Toronto bija rīkojusi Latviešu virsnieku apvienība Kanadā. Sarīkojumu atklāja apvienības valdes priekšsēdis J. Šmits, uzrunā apsveicot virsnieku saimi, jauno paaudzi un viesus, kas pulcējušies mūsu karaskolas tradiciju sargāšanai un vispārējās virsnieku vienotības saglabāšanai. Piederība virsnieku saimei uzliek arī zināmus pienākumus savstarpējās draudzības un iecietīgas sadarbības veicināšanai, kā arī iepretī pārējai trimdas saimei kopējo nacionālo darbu veikšanai. Aicinot virsnieku saimi vēl ciešāk saslēgties kopējā nacionālā darbā un Latvijas brīvības cīņai, J. Šmits citēja cīnītāja dzejnieka V. Skaistlauka vārdus: „Līdz galam visu izturēt un nesalauztu možu garu ikvienam krūtīs paturēt."

Dziļā goddevībā klātesošie ar klusuma brīdi pieminēja Latvijas brīvības cīņu vadītāju un vēlāko kara ministru ģen. J. Balodi, ģen. O. Dankeru, pltn. J. Ķikuli un plkv. Vālodzes dzīvesbiedri — nelaiķi Dagmāru Vālodzi. Tāpat uz LVAK priekšsēža J. Šmita aicinājumu suminēja lāčplēšus kapt. E. Kuršinski un pltn. Ed. Lūsi ar dzīvesbiedrēm, bet plkv. A. Liepiņam veltītos sumināju mus saņēma viņa dzīvesbiedre. Ap 100 klātesošo, izlūdzoties Dieva palīdzību turpmākās gaitās, vienojās korāli „Dievs Kungs ir viņu stipra pils" un Latvijas valsts himnā.

Rakstveida apsveikumus Kanadas latviešu virsnieku saimei bija sūtījuši Latvijas sūtniecības Vašingtonā lietvedis Dr. A. Spekke, no Londonas sūtniecības T. V. Ozoliņš un konsuls Montrealā V. Tomsons, Lāčplēša kara ordeņa b-bas pr-ks ģen. J. Priede, ģen. J. Skaistlauks, virsplkv. A. Silgallis, plkv. A. Liepiņš, no latviešu virsnieku apvienības Austrālijā A. Kripēns, no ASV maj. V. Hazners, ģen. J. Lavenieks, vltn. A. Vasarājs, bijušais LVAK sekretārs vltn. V. Krūmiņš, kas tagad dzīvo ASV, un citi. Pēc sarīkojuma svinīgās daļas, nodziedot „Pie tēvu zemes dārgās ķeries klāt", virsnieki ar viesiem vēl pakavējās atmiņās kopējā azaidā, par kuru bija rūpējušās dāmas V. Paparces vadībā.

R. N.

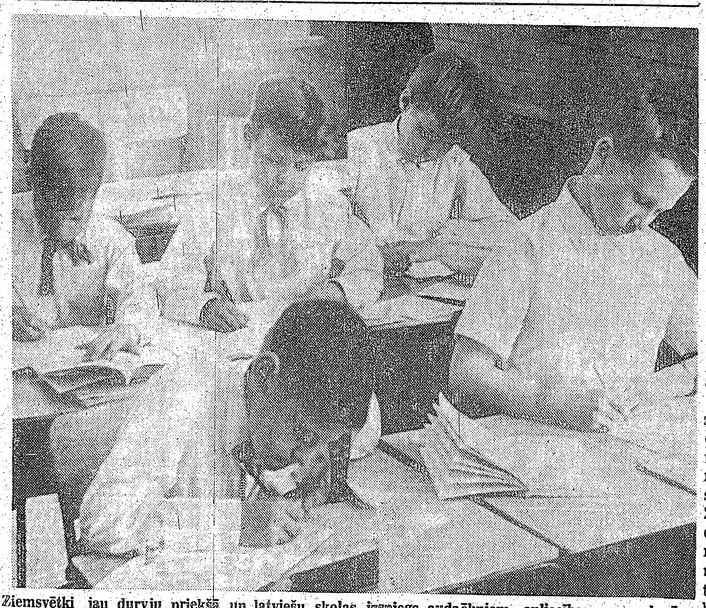

Ziemsvētki jau durvju priekšā, un latviešu skolas izsmiegs audzēkņiem apliecības par sekmēm un paveikto pirmajā mācību pusgadā. Tieši pirmssvētku laikā darbs ir sevišķi intensīvs, jo bez kārtējiem skolas uzdevumiem jāmācās un jāsagatavo uzdevumi svētku eglītes vakariem. Uzņemtā zēni klases darbā latviešu skolā Hamiltonā.

Foto: J. Liģers

Toronto Haiparka Grenadieru dīķi pašreiz ir vislielākais pīļu sanāksmju vietējums. Še tās arī pārziemos, jo šī dīķa daļa arī ziemā neaizsalst. Vasarā, kad parks pilns dabas skaistuma mīlotāju, piles bija labi paēdušas un izlepušas, bet ziemai sākoties, tās daudz kārāk tver pasniegto maizes gabalu, ņemot to pat no barotāja rokas. Tādēļ ziemā bērni labprāt apciemo savus spārnotos draugus.

Foto: J. Liģers

TORONTO ZIŅAS

● Interesanta izstāde šoziem atvērta Karaliskā Ontario muzeja Kanadianas nodaļā — „Kādos kanadiešu bēniņos"... Še parādīti Kanadas pionieru laikmeta ražojumi un amatnieku izstrādājumi, kā arī norādīts uz to, kas ir tipisks kanadiešiem un kā to atšķirt un pazīt. Izstādīti stikla, koka, sudraba un alvas priekšmeti, mēbeles, gleznas, retas grāmatas, lietas, kas saistījās ar zvērādu tirdzniecību, toreizējās maiņas vērtības — vampumi, kāršu nauda un pirmiskonfederācijas laikmeta naudas zīmes. Redzams vēsturisks porcelāns, ražots Staffordšairā, ar Kanadas skatiem. Ļoti neparastas ir 19. gadsimta bērnu kurpes ar dzelzs zolēm no Halifaksas, kas, domājams, nēsātas atkalas laikā. Izstādei liela nozīme, iepazīstinot ar Kanadas agro ienācēju civilizāciju. Skate atvērta visu ziemu. Kanadiānas mūzejs atrodas 14 Queen Park Cr. W., pretim Ontario parlamenta ēkai. Ieeja bezmaksas.

● Sākot ar 15. decembri, līdz 18. decembrim pilsētas valdes ēkā dienas laikraksts „The Telegram" un Tautību mākslas padome rīko koncertus, kuru mērķis palīdzēt sagādāt līdzekļus Toronto bērnu slimnīcas vajadzībām. Šajos koncertos uzstāsies kanadiešu un dažādu citu tautību grupu koŗi, ansambļi un solisti, arī latviešu Sv. Andreja draudzes koris (ceturtdien, 16. decembrī). Koncertu sākums plkst. 7 vakarā, ieeja brīva, bet ziedojumus bērnu slimnīcai varēs iemest Ziemsvētku vecīša lādītē Natana Filipa laukumā.

● Par spīti sliktajiem laika apstākļiem, Čikagas Piecīšu sarīkojums Igaunu namā bija pulcinājis vairāk nekā 700 klausītāju. Tāpat kā iepriekšējā gadā, tas izrādījās par vienu no vislabāk apmeklētajiem sarīkojumiem. Saliriskā programma dziesmās un humoristiskos skečos nepilnās divās stundās klausītājus izvadāja atmiņu takās un sniedza vairākas aktuālitātes aiģārnā spogulī. Netrūka arī pa pikanti tvertai asprātībai, ko programmas sastādītājs Alberts Legzdiņš un Uldis Ievāns bija veikli savijuši vispārējās satīras robežās. Bez viņiem ansamblī vēl bija Ģirts Puriņš, Jānis Rinkušs, Elmārs Dzenis, Juris Strautmanis un nesen piesaistītā Mudīte Ārums. Klausītāju atsaucība izpaudās salos aplausos un smiekļu šaltis. Sarīkojumu bija organizējusi TLB valdē un dāmu komitejas Edītes Āpšes vadībā. Tas beidzās ar saviesīgu vakaru un deju. Ievērojamu popularitāti guvušas arī Čikagas Piecīšu izdotās skaņu plates, kuŗas līdz šim pārdotas jau vairāk nekā 12.000.

● TLB sestdienas skolas Ziemsvētku eglītes sarīkojums notiks 2 janvārī plkst. 3 dienā, Poļu zālē, 62 Claremount St. Svētbrīdi vadīs māc. A. Čops, bet skolēnu priekšnesumos A. Martinsones dramatizēto pasaku „Neiesmidināmā princese" izrādīs E. Zuntakas iestudējumā. Būs arī deklamācijas un citi priekšnesumi, Ziemsvētku vecītis ar dāvanu maisu, kopējs cienasts, kā arī tautas dejas un rotaļas. Mācības skolā nenotiks 25. decembrī un 1. janvārī, bet tiks atjaunotas parastā kārtībā 8. janvārī. Skolai steidzīgi vajadzīgs tautas deju skolotājs, un interesenti aicināti pieteikties pie pārzines A. Martinsones pa tālr. 769-3802.

● Latviešu dievturu rīkotā vakarēšana DV namā 11. decembrī bija pulcinājusi 95 dalībniekus, kuru vidū bija arī viesi no ASV — dievturu dižbiedrs Arvīds Brastiņš ar dzīvesbiedri Mildu, žurnāla „Labietis" redaktors K. Grencions un izdevējs A. Kalnājs. Interesantu referātu par tautas garu lasīja vēsturniece M. Brastiņa, bet par vakarēšanu un saules teiksmām runāja A. Brastiņš Pēc referātiem bija pārrunas un dziesmas pie latviski klāta Ziemsvētku galda. Svētdien, 12. decembrī, notika dievturu dievkalpojums — Dieva daudzinājums, kuru vadīja Auseklis Pērkons, bet dižrunu teica Arvīds Brastiņš. Dzejnieka J. Veseļa un savus dzejoļus skandēja dzejniece Velta Toma. Dieva daudzinājums bija pulcinājis 32 dalībniekus.

● TLTA latviešu valodas semināra dalībnieki ar vadību prof. V. Burkēvicu un V. Slaviešu 10. decembrī pulcējās I. Ķeniņas-Kalakas baleta studijā, kur notika dzejniekam K. Skalbem veltīts vakars viņa 20 gadu nāves dienas atcerei. Sarīkojumu ievadīja I. Ķeniņa, bet referātu par K. Skalbes dzīvi un darbiem lasīja J. Ķeniņš. Visi semināra dalībnieki lasīja vai deklamēja Skalbes dzejoļus. Sarīkojumam atzinīgus vārdus veltīja TLTA vaditājs prof. V. Burkēvics, bet V. Slaviešs pakavējās pie latviešu valodas semināra mērķiem — sagatavot skolotājus latviešu skolām un eventuāli panākt latviešu valodas uzņemšanu vietējā universitātē par mācības priekšmetu. Lekcijas seminārā atjaunos 14. janvārī.

SV. KATRINAS

☆Sv. Katrīnu latviešu skolas eglītes vakars vietējiem un Niagaras latviešu bērniem notiks 18. decembrī plkst. 5.30 pēcpusdienā slovāku zālē, Page un Welland ielu krustojumā. Svētbrīdi vadīs māc. J. Prauliņš, bet Sv. Katrīnu skolas audzēkņi uzvedīs skolotāja Pēteŗa Dūma ludziņu „Puķes ziemā". Pēc priekšnesumiem ieradīsies Ziemsvētku vecītis ar dāvanu maisu. Eglītes vakara nobeigumā būs cienasts un rotaļas. Visus laipni apmeklēt šo sarīkojumu lūdz skolas vecāku padome.

EDMONTONA

● Nav liels latviešu skaits Edmontonā, bet tomēr pastāv latviska rosme, kas, tāpat kā pasaules notikumi, uzliesmo un pagurst. Darbojas Latviešu biedrība, Daugavas Vanagi un dravde. Liekas, nav veikti lieli, skanoši darbi, bet ievērojot mazo saimi, kas darbojas, jāsaka, ka latvietības gars parādījis sevi dzīvotspējīgu.

Agrākos gados pie Latviešu biedrības darbojās drāmatiskā kopa. Tās vairs nav, nav arī izredžu uz atjaunošanos. Vīru dubultkvartets bija kādu laiku paguris, bet tagad ar jauniem spēkiem atsācis darbību. Kāds dalībnieks mēro ap 30 jūdžu garu ceļu, ierazdamies uz mēģinājumiem. Tas liecina par labu gribu darboties un lielu dziesmu prieku.

Savā laikā Latviešu biedrība sarīkoja mākslas priekšmetu un vietējo gleznotāju darbu izstādi, kas bija jauka un bagāta. DV darbība galvenokārt izpaužas līdzekļu vākšanā aprūpes darbam.

Draudzes darbinieki gādā par dievkalpojumiem un bērnu pulcināšanu latviešu svētdienskolā. Dievkalpojumus vada māc. Avotiņš, bet skolā strādā viņa dzīvesbiedre, kas, būdama skolotāja, prot bērnus pievilkt un piesaistīt latviešu skolai. Viņas gādībā šogad pirmoreiz bērniem sarīkoja Latvijas valstssvētku svinības ar īsu bērnu programmu, kuŗā mazie parādīja savas zināšanas Latvijas vēsturē un ģeografijā, arī deklamācijās izteica Latvijas jaukumu. Svinības beidzās ar latviskām rotaļām.

Kā abi šie sirmie darbinieki parāda lielu sirsnību draudzes darbā, tā klusi darba daritāji ar šķietami sīkiem darbiem veicina mūsu mērķu un uzdevumu straumes augšanu. Tā kāda tauticte Edmontonas apkārtnē, dzīvodama sveštautiešu vidū, uzstājusies vietējā sabiedrībā ar referātu par Latviju, sākot no bronzas laikmeta, parādot arī mūsu skaistās rotaslietas. Referāts radījis lielu interesi par Latviju un latviešiem.

Ir darbinieki, kuŗi pārpratuma dēļ turas savrup, bet arī viņi strādā Latvijas un mūsu tautas labā. Tā, uzmanīgi vērojot, var sacīt, ka Edmontonā ir dzīvs latvietības gars.

—is

VINIPEGA

● Latviešu ev.-lut. Mārtiņa draudzes gadskārtējais bazārs notika 27. novembra vakarā V. Ozoliņas mājā. Draudzes dāmas tā dalībniekiem bija klājušas bagātīgu cienasta galdu. Vakars aizritēja jaukā, patīkamā noskaņā. Par bazāra labo izdošanos draudzes prieks A. Kēlers sirsnīgi pateicās vērtīgo mantu ziedotājiem, ložu pārdevējiem un pircējiem, kā arī laipnajai namamātei V. Ozoliņai par mājīgajām telpām ,bet Kaktiņai un E. Štauverai par ziedotajām tortēm. Bazārs deva draudzei 294 dol. atlikumu.

A. K.

MEKLĒ

Starptautiskais Sarkanais Krusts lūdz ziņas par Veru Loniju Fībigu (Fiebig), dzim. Putniņu. Meklējamā dzimusi 1924. gada 29. jūlijā Tukumā. Sakarā ar pārmaiņām ģimenes apstākļos, iespējams, ka V. Fībiga pašreiz sauc sevi Vera Bragins. Ziņas par minētās personas atrašanās vietu lūdz māsa Jūlija Sapiega, Kr. Valdemāra ielā 47—1, Talsos, Latvijā.

Personas, kas varētu sniegt kādu informāciju par meklējamo, lūgtas sazināties ar Red Cross Society, 95 Wellesley St. E. Toronto 5, Ont. Canada.

Četras jubilejas vienā dienā

TORONTO LATVIEŠI ATZĪMĒ MĀRAS ZEMES 750 GADU

Latviešu katoļu saime, — kas apvienota Kanadas latviešu katoļu apvienībā, Toronto latviešu katoļu draudzē, Latviešu katoļu akadēmiķu Toronto kopā un Latviešu katoļu studentu apvienības Dzintars Toronto kopā, — 12. decembrī atzīmēja Māras zemes 750 gadu, garīdznieku Dr. S. Šķūtāna 65 mūža gadus un tēva Jāņa 25 garīdzniecības gadus, kā arī KLKA valdes priekšsēža K. Borisa 60 mūža gadu. Reizē ar to šo četrkāršo jubileju Laviešu namā atzīmēja ar Dr. S. Šķutāna referātu, jubilāru sumināj umiem un nobeigumā ar brīvmākslinieces Veras Leinvēberes-Langenfeldes koncertu, kuŗā viņa atskaņoja V. Dārziņa komponēto „Sonātu," bet rakstniece Biruta Sen kēviča skandēja savus Māras zemei veltītos dzejoļus un latvju tautas dainas.

Par spīti sliktajiem laika apstākļiem, svētdienas priekšpusdienā tuvu pie 100 dievlūdzēju pulcējās Māras zemei veltītā dievkalpojumā, Numena kluba kapellā. Dievkalpojumu vadīja tēvs Jānis no Montrealas, bet Dr. S. Šķutāns no Čikagas teica spredīki; koris V. Rundāna vadībā dziedāja vairākas dziesmas.

Vakarā Latviešu namā notika Māras zemei veltīts sarīkojums, kuŗu vadīja S. Gabrāns un referēja Dr. S. Šķutāns. Pirms referāta Ilze Korojkēvica klausītājus iepazīstināja ar referenta dzīves gaitu un darbu, kas izpaudies galvenokārt garidzniecībā, zinātniskos pētījumos, vairākās publikācijās un arī Rīgas garīgajā seminārā, kuŗ viņš bijis profesors. Dr. S. Šķutāns garīdzniecību studējis Romā, kur vēlāk ieguvis arī doktora gradu un atgriezies pēckaŗa bēgļu gaitās. Bijis arī Mariāņu kongregācijas priekšnieks, bet pašreiz uzturas Čikagā, kur pievērsies pagātnes pētniecībai, it sevišķi par garīgajiem ordeņiem senajā Latvijā.

Sava referāta uzbūvei un vadmotīvam Dr. S. Šķutāns bija izvēlējies Dievmātes sevišķo lomu un nozīmi vēstures attīstības gaitā un tautas dzīvē. Dievmātes aizbildniecībai 1202. gadā Livonijas bīskaps Alberts nodevis Rīgas bīskapa katedrāli, bet 1215. gadā pāvests Inocents III visu katolisko Livoniju pasludinājis par Dievmātes īpašumu, dodot tai Māras zemes nosaukumu — Terra Mariana. Dievmātes tēlu tai laikā savos zīmogos lietojuši vairāki Rīgas archibīskapi, tāpat tas bijis daudzās katedrālēs un baznīcu altāros. Tā Rīgas katedrāle ilgu laku bijusi pazīstama kā Māras baznīca. Māras vārds bieži vien pieminēts arī tautas dainās, mitoloģijā un senās chronikās.

Dievmāte godināta visās paaudzēs, tās dievišķa izpausme parādījusies daudzos vēstures notikumos, piemēram, senajā Bizantijā un Spānijā, kas bijusi Eiropas civilizācijas sargpostenis pret turku un mauru ietekmi. Bieži vien dievišķais spēks izpaudies cilvēkiem neizprotamā veidā, piemēram, pie Žanas d'Arkas, kas no parastas ikdienas meitenes kļuvusi par ievērojamu karavadoni. Pakāpeniskā secībā referents nonāca līdz jaunajiem laikiem, uzsvērdams daimoniskos spēkus, kas vadījuši Ļeņinu, Staļinu, Hitleru un citus despotus, kas radījuši vēsturisko un laicīgo notikumu norisi, pie kādas esam šodien nonākuši. Referāta nobeigumā Dr. S. Šķutāns norādīja uz daudziem apstākļiem, kas liecina, ka ticības gars un pašāvība uz Dievu mūsu dzimtenē vēl nav izmiņcināta, un tādēļ mūsu ticībai ir vēl jo dziļāka jēga.

Pēc referāta bija jautājumi un pārrunas, kuŗās piedalījās Dr. E. Upenieks, T. Puisāns, A. Batņa, S. Vasarājs u. c.

Sarīkojuma tālākajā norisē S. Gabrāns un A. Vuciņš sveica jau sākumā minētos jubilārus Dr. S. Šķutānu, tēvu Jāni un K. Borisu, bet LNAK valdes priekšsēdis J. Niedra apsveikuma vārdos izteicās, ka jubilāru darbs bijis nozīmīgs ne tikai katoļu saimei, bet vispār latviešu sabiedrībai. J. Niedra norādīja, ka nule dzirdētais referāts liecina par pagātnes laiku kā par ētikas un augstas morāles principu laikmetu. Kaut mūsu zeme nebija bez kulta un tradicijām, tomēr kristietības parādīšanās to tuvināja kultūrai un reliģijai. Par spīti lielajām reformācijām, kas it sevišķi skāra Ziemeļeiropu, Māras zemes kults, kas cieši saistīts ar Dievmāti, iet cauri visai mūsu tautas vēsturei, kā to liecina dainas un ticējumi.

R. N.

Mācītājs Jūlijs Vējiņš, kas 7. decembrī Bafalo atskatījās uz 35 mācītāja darbā aizvadītiem gadiem (skat. atzīmi LA iepriekšējā numurā).

MŪSU LAIKRAKSTA atsevišķi numuri dabūjami Toronto latviešu veikalos.

HAMILTONA

● 19. decembrī plkst. 2 pēcpusdienā Philpark Memorial baznīcā runās A. Lakšmanis no latviešu misiones par tematu: „Kad Antikrists varētu parādīties bībeles gaismā". Philpark Memorial baznīca atrodas Merrick un Park ielu ziemeļu krustojumā, blakus Pestīšanas armijas ēkai. Programmā būs arī dziesmas un mūzika.

Pazīstama metallapstrādāšanas fabrika meklē

(Tool & Die)

darba rīku un formu gatavotājus,

ar šī darba pieredzi, darba rīku nodaļā.

Labi apdrošināšanas un sociālie noteikumi.

Vecums šim darbam nav ierobežots.

Lūdz zvanīt Mr. R. HOOK

EM 2—3211, Local 19, Toronto.

Ievērībai

Daugavas Vanagu Grāmatnīca

491 College ielā — Latviešu namā —

sestdien, 18. decembrī, būs atvērta no plkst. 9—7 pēcp.

piektdien, 24. decembrī, no pl. 9—4 vak.

DV Toronto nodaļas Ziemsvētku eglītes sarīkojums

18. DECEMBRĪ, pl 2 p.p. 123 Huron Street.

Bērnus līdz 10 g. vecumam lūdz pieteikt iepriekš vanadžu pārstāvei Z. Grekerei — LE 2-6060. Pl. 7 vak. eglīte pieaugušiem ar biedru vakaru un pašapdāvināšanos. Dāvanas sākot ar $2.00.

Latvijas v

Katru gadu 18. novembris mūs izrauj no ikdienas gaitām un, pulcinādams kopā, liek apzināties, ka piederam latviešu tautai, jūtamies vislabāk latviskajā vidē un katrs savas dvēseles smalkuma robežās ciešam savai tautai līdz. To visu mēs visskaidrāk pārdzīvojam tieši mūsu valstssvētku dienā.

Briselē šogad šo vispārējo svētku noskaņojumu pacēla vēl augstāk kāda īpaša un ļoti labskaņīga piedeva: svētkus rīkoja un svinēja kopīgi kā Holandē, tā Beģijā dzīvojošie latvieši, pateicoties abu nacionālo komiteju priekšsēžu O. Makstenieka un J. Jerumaņa pūlēm. Tas pamudināja daudzus novērtēt ar atzinību šo piemēru, kas nāk tieši laika posmā, kad mums svešatnē tik nepieciešama sadarbība un vienotība, lai mēs paši saglabātu savu dvēseli latvisku un būtu derīgi savai tautai.

Svētkus ievadīja ar svētbrīdi māc. R. Bērziņa un prāv. P. Dupata vadībā, nodziedot „Dievs Kungs ir mūsu stipra pils" un „Dievs, sargi mūsu tēvu zemi" un lūgdami Visvareno dot spēku mūsu tautiešiem dzimtenē un mums pašiem, lai būtu vienmēr cienīgi nest savas tautas vārdu.

Svinīgo aktu atklāja BLNK pr. dis J. Jerumanis, savā uzrunā uzsverot kopdarbības nozīmi visos pasākumos, kuŗiem sakars ar darbu mūsu dzimtenes labā un aicinot pievērst vairāk uzmanības latviešu vitālajām interesēm, jo praktiski tikai lielākajos centros iespējams saglabāt latviešus Latvijai.

Ģenerālkonsuls Ilgojas pēc gai svētku runā pa Amerikāni un varēja apjukt radīja nesenā na lielā apgabā tumsu no savā ir ar mums, la sakot: kā ir ar su? Vai tā vē auts" nenospie to, kas būs nā nās vadīt mūsu sim savu likt trimdas kuģa

Ja tautu pi tad tai arī ties vadība, ko tā ateramies 13. baltiešu gājien Nujorkas ielā ras, ka neredz vuši lietuviešu šām arvien bij instinkts. Tiesa mies, tikai — arī atzīt un la

Amerikas lat

Sekmigs

Mineapoles un Sanpaulas latviešu paju sabiedrības „Latviešu nams" pirmā dalībnieku sapulce, padomes vēlēšanas un konstruēšanās notika jau 1964. gada 29. novembrī. Labākai darba veikšanai padome, kas sastāv no priekšsēža un 9 locekļiem, nodibināja finanču, nekustamu īpašumu un juridisko komiteju ar trim padomes locekļiem katrā. Komitejas tūlīt sāka darboties. Un tagad sabiedrība „Latviešu nams" var atskatīties uz viena gada darbību.

Kopdarbības draugus un tautiešus, kuŗiem latviešu sabiedriski-kultūrālā dzīve tuva, interesēs, kas paju sabiedrības „Latviešu nams" aktīvā atradās, darbību uzsākot, un kas ir tagad?

Vispirms — idejiskā ziņā. Latviešu nama ideja guva nedalītu atsaucību visu abu pilsētu draudžu, organizāciju, studentu un studeņu korporāciju kopu pārstāvju apspriedēs, un tūlīt sākās parakstīšanās un iemaksas par pajām. Vēl statūti nebija izstrādāti, kad bez individuāliem interesentiem arī 10 organizāciju jau bija iemaksājušas 27 pajas. Raksturīgi, ka vislielākā atsaucība nāca no jaunākās un visvecākās paaudzes.

Pirmās pilnsapulces dienā jau skaitījās 128 izmaksātas un 50 aizpirktu paju, bet 23 personas bija samaksājušas biedru naudu. Sapulcē piedalījās 69 balstiesīgi dalībnieki. Paju kapitāls bija 7031 dol.

Ko aizvadītā šas ievēlētās ko nākts?

Lai iepazītos dzīvojumiem n kā komiteja uz Milvoku, Toro centru koope janvāra otrā p turētāju sapul arī jautājumus paju pārliešanu kās u. t. t. L nanču komitej tiešus, populār ma ideju, sast kartotēku. Dar bet pāldzējis ciešamus jautā ti nav izpalikuš nama dalībniek sātām 237 un 90 pajām. Paju uz 13.385 dol., maksāti 885 naudas nogul 420 dol., bet te bām izdoti 389 kapitāls 495 do sumā tautiešu gādei bijusi la teikusi vēlēšanā rāk paju, tiklī nai piemērots Lielu pretim šas abu pilsētu cijas un mākslī ideja līdzekļu certu ar loterij tāji V. Abolinš, taute, M. Geist Gūtmanis, J. K

DV Čikagas apvienības pārstāvji apsveic jubilāru sās — A. Vanags, jubilāra dzīves biedre, H. Kre lājs.

ubilejas dienā

ĀRAS ZEMES 750 GADU

istināja ar referenta dzīves
un darbu, kas izpaudies
ēriokārt garīdzniecībā, zinā-
os pētījumos, vairākās publi-
jās un arī Rīgas garīgajā se-
ārā, kur viņš bijis profesors.
S. Skutāns garīdzniecību stu-
Romā, kur vēlāk ieguvis
doktora grādu un atgriezies
ara bēgļu gaitās. Bijis arī
āņu kongregācijas priekš-
, bet pašreiz uzturas Čikagā,
pievērsies pagātnes pētnieci-
t sevišķi par garīgajiem or-
m senajā Latvijā.
va referāta uzbūvei un vad-
vam Dr. S. Skutāns bija iz-
es Dievmātes sevišķo lomu
ozīmi vēstures attīstības gai-
tautas dzīvē. Dievmātes aiz-
iecībai 1202. gadā Livonijas
ps Alberts nodevis Rīgas
pa katedrāli, bet 1215. gadā
ts Inocents III visu katolis-
voniju pasludinājis par Diev-
īpašumu, dodot tai Māras
nosaukumu — Terra Mari-
Dievmātes tēlu tai laikā sa-
imogos lietojuši vairāki Ri-
rchibīskapi, tāpat tas bijis
ās katedrāles un baznīcu
s. Tā Rīgas katedrāle ilgu
bijusi, pazīstama kā Māras
a. Māras vārds bieži vien
ēts arī tautas dainās, mī-
ā un senās chronikās.
māte godināta visās paau-
ās dievišķa izpausme parā-
s daudzos vēstures notiku-
piemēram, senajā Bizantijā
anijā, kas bijusi Eiropas ci-
jas sargpostenis pret tur-
mauru iefekmi. Bieži vien
ais spēks izpaudies cilvē-
neizprotamā veidā, piemē-
ie Žanas d'Arkas, kas no
s ikdienas mētenes kļu-
ar ievērojamu karavadoni.
eniskā secībā referents no-
idz jaunajiem laikiem, uz-
ns daiminiskos spēkus,
dījuši Ļeņinu, Staļinu, Hit-
n citus despotus, kas radī-
sturisko un laicīgo notiku-
risi, pie kādas esam šodien
ši. Referāta noslēgumā
Skutāns norādīja uz dau-
apstākļiem, kas liecina, ka
gars un palīdzība uz Die-
su dzimtenē vēl nav izmī-
un tādēļ mūsu ticībai ir
dzlijāka jēga.
referāta bija jautājumi un
as, kuŗās piedalījās Dr. E.
ks, T. Puisāns, A. Batņa,
arājs u. c.
ojuma tālākajā norisē S.
s un A. Vuciņš sveica jau
minētos jubilārus Dr. S.
u, tēvu Jāni un K. Borisu,
AK valdes priekšsēdis J.
apsveikuma vārdos iztei-
jubilāru darbs bijis nozī-
tikai katoļu saimei, bet
latviešu sabiedrībai. J.
norādīja, ka nule dzirdē-
rāts liecina par pagātnes
ar ētikas un augstas
principu laikmetu. Kaut
eme nebija bez kulta un
ām, tomēr kristietības pa-
is to tuvināja kultūrai un
Par spīti lielajām refor-
, kas it sevišķi skāra Zie-
u, Māras zemes kults,
saistīts ar Dievmāti, iet
sai mūsu tautas vēsturei,
ina dainas un ticējumi.

R. N.

ika meklē

atavotājus,
iku nodaļā.
ie noteikumi.
robežots.
HOOK
Toronto.

natnīca
šu namā —
plkst. 9—7 pēcp.
l. 9—4 vak.

iemsvētku
ms
uron Street.
ieteikt iepriekš va-
2-6060. Pl. 7 vak.
un pašapdāvinā-
r $2.00.

Latvijas valstssvētki Briselē

Katru gadu 18. novembris mūs vijai.

Ģenerālkonsuls B. A. Pavasars svētku runā pakavējās pie Latvijas dibināšanas darba, kas mums var dot tik daudz skaistu piemēru — stiprus balstus mūsu svešatnes grūtību pārvarēšanai, aicinādams šiem piemēriem sekot. To darot, mēs varēsim priecāties un būt gatavi nest upuŗus savas tēvijas labā. Tad mums būs gandarījums, jo apzināsimies, ka savu iespēju robežās esam kaut ko veikuši savas tautas dēļ.

Apsveikuma daļu izcēla pļkv. V. Januma klātiene, kuŗš nesa svētku sveicienus no latviešu organizācijām un tautiešiem Vācijā.

Sarīkojuma nobeigumā, pirms dibināta jau pirms 15 gadiem. Sava miermīlīgā rakstura dēļ tā saīdzināma ar Rīgas latviešu biedrību, kas allaž nosodīja revolūcionārās jaunatnes rosmes. ALA nekad nav energiski aicinājusi, nav nepārprotami norādījusi, kas un kā darāms, bet arvien bijusi vairāk novērotāja. Arī Ņujorkas masu sapulcē tās vieta palika tukša. Tiesa, no ALAs atskanējuši aicinājumi atzīmēt mūsu nacionālās svinamdienas, bet to jau dara katra latviešu kolonija bez sevišķa skubinājuma, jo visām latviešu organizācijām statūtos ir kāds pants, kas deklarē cīņu par Latvijas neatkarības atjaunošanu. Kultūras laukā — un še cepuri nost! — ALA piedalījusies dziesmu svētkos, mākslas izstādēs, pat globālā mērogā. Bet kur veikta kāda politiska akcija, kur aicinājums pulcēties, protestēt? Tāda nav bijis un, liekas, nekad arī nebūs, jo ALA „nedrīkstot" tautu kūdīt, tai jāstāv aizvien malā un jāpriecājas, ja kaut kas labi izdodas, tad panākums jāieraksta sa-

KAD IZKLIEDĒSIM SAVU APZIŅU TUMSU?

Ziemsvētkiem tuvojoties, visi ilgojas pēc gaismas un spožuma. Amerikāņi un kanadieši ātri pārvarēja apjukumu un chaosu, kuŗu radīja nesenā elektrības apdzišana lielā apgabalā, un tā padzina tumsu no savām mājām. Bet kā ir ar mums, latviešiem? Pareizāk sakot: kā ir ar mūsu garīgo tumsu? Vai tā vēl arvien kā „blekauts" nenospiež mūsu domas par to, kas būs nākatnē? Kas turpinās vadīt mūsu cīņu, kam uzticēsim savu likteni, kam piekritīs trimdas kuģa kapteiņa loma?

Ja tauta piedalās kādā cīņā, tad tai arī tiesības jautāt, kas ir vadība, ko tā dara un plāno. Ja atceramies 13. novembŗa varonu baltiešu gājienu uz AN namu pa Ņujorkas ielām, tad arī jāatceras, ka neredzot savus vadītājus, likās, ka esam savu likteni nodevuši lietuviešu rokās. Tiem patiešām arvien bijis asāks politiskais instinkts. Tiesa, mēs visi kļūdāmies, tikai — jāspēj šīs kļūdas arī atzīt un labot.

Amerikas latviešu apvienība nodibināta jau pirms 15 gadiem. Sava miermīlīgā rakstura dēļ tā saīdzināma ar Rīgas latviešu biedrību, kas allaž nosodīja revolūcionārās jaunatnes rosmes. ALA nekad nav energiski aicinājusi, nav nepārprotami norādījusi, kas un kā darāms, bet arvien bijusi vairāk novērotāja. Arī Ņujorkas masu sapulcē tās vieta palika tukša. Tiesa, no ALAs atskanējuši aicinājumi atzīmēt mūsu nacionālās svinamdienas, bet to jau dara katra latviešu kolonija bez sevišķa skubinājuma, jo visām latviešu organizācijām statūtos ir kāds pants, kas deklarē cīņu par Latvijas neatkarības atjaunošanu. Kultūras laukā — un še cepuri nost! — ALA piedalījusies dziesmu svētkos, mākslas izstādēs, pat globālā mērogā. Bet kur veikta kāda politiska akcija, kur aicinājums pulcēties, protestēt? Tāda nav bijis un, liekas, nekad arī nebūs, jo ALA „nedrīkstot" tautu kūdīt, tai jāstāv aizvien malā un jāpriecājas, ja kaut kas labi izdodas, tad panākums jāieraksta sa-

Sekmīgs darba gads

Mineapoles un Sanpaulas latviešu pašu sabiedrības „Latviešu nams" pirmā dalībnieku sapulce, padomes vēlēšanas un konstruēšanās notika jau 1964. gada 29. novembrī. Labākai darba veikšanai padome, kas sastāv no priekšsēža un 9 locekļiem, nodibināja finanču, nekustamu īpašumu un juridisko komiteju ar trim padomes locekļiem katrā. Komitejas tūlīt sāka darboties. Un tagad sabiedrība „Latviešu nams" var atskatīties uz viena gada darbību.

Kopdarbības draugus un tautiešus, kuŗiem latviešu sabiedriski-kultūrālā dzīve tuva, interesēs, kas paju sabiedrības „Latviešu nams" aktīvā atradās, darbību uzsākot, un kas ir tagad?

Vispirms — idejiskā ziņā. Latviešu nama ideja guva nedalītu atsaucību visu abu pilsētu draudžu, organizāciju, studentu un studenšu korporāciju kopu pārstāvju apspriedēs, un tūlīt sākās parakstīšanās un iemaksas par pajām. Vēl statūti nebija izstrādāti, kad bez individuāliem interesentiem arī 10 organizāciju jau bija iemaksājušas 27 pajas. Raksturīgi, ka vislielākā atsaucība nāca no jaunākās un visvecākās paaudzes.

Pirmās pilnsapulces dienā jau skaitījās 128 izmaksātas un 50 aizpirktu paju, bet 23 personas bija samaksājušas biedru naudu. Sapulcē piedalījās 69 balstiesīgi dalībnieki. Paju kapitāls bija 7031 dol.

Ko aizvadītā gada laikā darījušas ievēlētās komitejas un kas panākts?

Lai iepazītos ar praksi un pieredzi līdzīgu iestāžu darbā, dzīvojumiem namu lietā, juridiskā komiteja uzņēmusi sakarus ar Milvoku, Toronto u. c. latviešu centru kooperatoriem. Nākošā janvāŗa otrā pusē paredzēta paju turētāju sapulce, kuŗā pārrunāsarī jautājumus par balstiesībām, paju pārlešanu citu personu rokās u. t. t. Labi darbojusies finanču komiteja, apmeklējot tautiešus, popularizējot Latviešu nama ideju, sastādot sarakstus un kartotēku. Darbs nav bijis viegls, bet palīdzējis noskaidrot nepieciešamus jautājumus, un rezultāti nav izpalikuši. Tagad jau ir 295 nama dalībnieki ar pilnīgi izmaksātām 237 un daļēji iemaksātām 90 pajām. Paju kapitāls pieaudzis uz 13.385 dol., biedru naudās iemaksāti 885 dol., procenti par naudas noguldījumiem devuši 420 dol., bet, techniskām vajadzībām izdoti 389 dol.; brīvs rīcības kapitāls 495 dol. Tas rāda, ka visumā tautiešu atsaucība paju iegādei bijusi laba. Daudzi arī izteikuši vēlēšanos iegādāties vairāk paju, tiklīdz radīsies pirkšanai piemērots nams.

Lielu pretimnākšanu izrādījušas abu pilsētu latviešu organizācijas un mākslinieki. Kad radās ideja līdzekļu sagādei rīkot koncertu ar loteriju un balli, gleznotāji V. Āboliņš, A. Drone, B. Geistaute, M. Geistauts, V. Grīķis, V. Gūtmanis, J. Kalmīte, M. Lapko, A. Ogule, M. Skutāne, E. Tūters un Z. Tūtere dāvāja izlozei vērtīgus darbus, bet koncerta programmā bez maksas piedalījās pianists Juris Krafts, dziedātāja Ilga Vijuma un Irma Kurme ar klavierpavadītājām E. Hutceli, E. Poni un G. Kalmīti. Koncerta programma savukārt bija Laikmeta spiestuves dāvana ar moto: Latviešu nams būs, ja šo darbu pabalstīsit arī jūs! Pateicoties sinīgajam mākslinieku atbalstam un apmeklētāju atsaucībai, sarīkojums deva respektējamu atlikumu; gleznu izloze 1083 dol. un koncerts ar balli 506 dol. Pieskaitot šīs summas paju kapitālam, sanāk tepat 15.000 dol., viena gada laikā paju kapitālu divkāršojot.

Sarunās ar Latviešu nama padomes locekļiem guvu pārliecību, ka padome darbojusies sekmīgi un ar optimistisku skatienu raugas nākotnē. Sevišķa atzinība pienākas mākslinieciem, kas ne tikai šai gadījumā, bet allaž devīgi atbalsta organizāciju sarīkojumus. Kā vienmēr, daudz pūļu pielika dāmas, gatavojot ēdienus un atspirdzinājumus, pa lielākai daļai pašu saziedotus. Koncertballē bija ap 240 apmeklētāju. Izlozē 7 gleznas laimēja Mineapoles un Sanpaulas tautieši, bet 5 ciemiņi no Kanadas, Klīvlendas, Losandželosas un Dimoinas.

Pirmais Latviešu nama padomes darbības gads sekmīgi beidzies.

Andr. Lēiše

DV Čikagas apvienības pārstāvji apsveic jubilāru Hermani Kreiceru 70. dzimšanas dienā: no kreisās — A. Vanags, jubilāra dzīves biedre, H. Kreicers, DV apvienības pr-ks U. Vītols un I. Priedulājs.
Foto: D. Tomsons

SAVIENOTĀ JĀS VALSTĪS

ŅUJORKA

Ņujorkas kokļu un dziedātāju ansamblis 23. janvārī pl. 2.30 Carnegie Recital zālē Manhatenā rīko koncertu. Programmā mazāk pazīstamas latviešu tautas dziesmas. Ieejas kartes par 2,50 un 3 dol. dabūjamas pie ansambļa dalībniekiem. Informācija pie Ilgas Upmales, tālr. RAS-4745.

Nākamā gada ALAs kongresa rīcības komitejas priekšsēdis būs Kārlis Balodis. Kongress notiks viesnīcā Barbizon Plaza, kur šai laikā būs iekārtota arī mākslas skate. Kongress notiks 13., 14. un 15. maijā.

I.

ČIKAGA

Hermanis Kreicers, dzimis Ērgļos, dižā ērģelnieša Rūdolfa Blaumaņa kaimiņos, par ko sirsnīgi stāsta savās bērnības atmiņās, 22. novembrī atskatījās uz 70 mūža gadiem. Gavilnieks beidzis Ilūkstes semināru, piedalījies pirmā pasaules karā un Latvijas brīvības cīņās. Par šiem laikiem, cik jaušams no periodikā publicētiem fragmentiem, pašreiz top interesanta un nozīmīga grāmata. Jubilārs studējis Latvijas universitātē paidagoģijas nodaļā, vēlāk bijis pamatskolas pārzinis Rīgā; jau tolaik sācis rakstīt par audzināšanas un latviešu literātūras mācīšanas jautājumiem. Viņa paraugstundas, lekcijas un referāti vēl aizvien plaši pieprasīti; it sevišķi H. Kreiceru iecienījusi mūsu jaunā paaudze, kuŗas dēļ viņš lāgiem dabū mērot garus un grūtus ceļus, bet nekad neatsaka. Sarakstījis arī vairākas grāmatas; to vidū jāpiemin 1949. gadā Vācijā izdotā „Dzīves mācība" un „Ceļi un gājēji" (1960. g., ASV). Trimdas dienas sirmais audzinātājs vada Čikagā, kur neaizstājams sabiedriskajā darbā.

KALAMAZŪ

28 novembŗa pēcpusdienā ev. lut. Sv. Jāņa draudzes kopa St. Džozefā pēc dievkalpojuma atzīmēja Latvijas neatkarības dienu atbrīvošanas cīņu dalībnieka Jāņa Rapas mājās. Dievkalpojumu vadīja māc. Egons Rusa, bet svētku runu teica draudzes prāks J. Ķinēns. Dāmas bija rūpējušās par kopēju azaidu.

DV apvienības valde no 80 ziedotājiem saņēmusi kopsummā 313 dol. Ziemsvētku palīdzības darbam. „Ziedojumi visumā turas iepriekšējo gadu līmenī, kaut parallēli šogad norit arī citas plaši izvērstas ziedojumu akcijas," saka apvienības aprūpes lietu kārtotājs R. Ozoliņš. Pieredze tomēr rāda, ka daudzi nosūtīšanu izdara pašā pēdējā brīdī. Tādēļ vienu daļu, droši vien, vēl saņemsim decembŗa pirmajās nedēļās."

Lasot ALAs 18. novembŗa akcijas ziedotāju vēlmes un komentārus, rodas pārliecība, ka daļa ziedotāju ir gados vecāki laudis. Kas ar sirsnību devuši savu ārtavu — nelielajai rocībai par spīti. Vai dažkārt tā nav arī lokālajās ziedojumu akcijās?

Kalamazū spilgts pašaizliedzības piemērs ir sirmais skautu vaditājs Kārlis Stunda ar savām trim māsām: Annu Stundu, Martu Stundu un Alīsi Osi-Stundu. Viņi visi jau sasnieguši pensijas gadus, bet nez' vai būs kāds ziedojumu saraksts, kuŗā trūktu viņu vārdu. Arī šogad „kvarteta" kopējs ziedojums reģistrēts DV Ziemsvētku palīdzības saraksta pašā sākumā.

Alīse Ose-Stunda Rīgā bijusi aktīva Tautas un Karavīru palīdzības darbiniece. Viņas ierosmē pirms pāris gadiem Latviešu biedrība saņēma no Apdžana (Upjohn) firmas medikamentu ziedojumu 5000 dol. vērtībā nosūtīšanai Vācijas tautiešiem. Pirms nelīga laika viņas iniciātīvā amerikāņu organizācijas piešķīra 1000 dol. Kalamazū latviešu ev.-lut. draudzei par pilsētas atmirstošās joslas uzpošanu, kāda parasti veidojas starp pilsētas centru un

„Vai esat kādā demonstrācijā jau piedalījies?"

„Ak, to ir par daudz. Cilvēkiem apnikušas," skan vienaldzīga atbilde.

„Jūs sakāt, — par daudz. Bet kur tad latvieši demonstrē, kur prasa savai tēvijai brīvību? Pasakiet, lūdzu, — kur īsti?"

„Šoreiz atbilde pavisam izpalika...

Šādu cilvēku mūsu vidū ir daudz. Un par viņiem domājot, gribas saukt: „Vienaldzība, kā es tevi ienīstu! Liekulība, tu tukšuma ieplāps! Lielība, tu caurā nezinā! Jums baiļes pat kājās piecelties un lietas saukt īstajā vārdā! Vai tad baidāmies krist uz banānas mizas?"

Ak, kaut beigtos mūsu apziņas tumsa!

Pēteris Salna

MINESOTA

DV apvienība Minesotā, atzīmējot režisora Jēkaba Vērenieka skatuvei veltītus 40 gadus, Mineapolē 26. novembrī bija rīkojusi jubilejas izrādi, kuŗai ansamblis bija iestudējis Anšlava Eglīša komēdiju „Kazanovas mētelis", un goda azaidu. J. Vērenieks bijis gan aktieris un režisors Liepājas mazās skatuves teātrī, frontes teātrī otra pasaules kaŗa laikā un trimdas skatuvēs Vācijā un ASV, gan dibinājis un vadījis dažādus ansambļus, būdams uztiecīgs skatuvei vēl tagad, kad arandžē dažādus vietējus uzvedumus un iestudē ludziņas ar svētdiegimenes māju rajonā.

Gaŗezera iesvētīšanas svinīgēs bez naudas ziedojumiem K. Stunda dāvināja Latvijas karogu, bet Anna Stunda Latvijas himnas tekstu zelta ielogā. Alīses Oses rosināti, daudzi amerikāņi pag. vasarā nodevuši virtuves piederumus un dažādus saimniecības rīkus Gaŗezera saimniecībai. Pirms pāris dienām Marta Stunda dāvināja Gaŗezeram televīzijas aparātu...

„Kas mūs mudina to visu darīt?" Alīse Ose atkārto avīznieka jautājumu. „Varbūt tā ir dzimtenes un tautas mīlestība. Jūtos lepna, ka esmu latviete un laimīga par mazumiņu, ko šad un tad spējam darīt tautiešu labā. Un vai, darot labu savai baznīcai un savai tautai, mēs nedarām labu arī paši sev?"

18. novembrī latvieši, liekas, svinēja visos kontinentos,— lielākā vai mazākā pulkā. Pavisam negaidīta svinēšana iznākusi žēlsirdīgai māsai Ievai Zentelei. Viņa ir Miera korpusa dalībniece un kopš šī rudens strādā Indijas dienvidos — Haiderabadas apkārtnē. Ceļodama no vienas apdzīvotas vietas uz otru, viņa sagatavo darbiniekus turienes veselības dienestam, mācot tiem higiēnu un pirmo palīdzību. Kopā ar viņu darbojas 2 amerikāņu jaunekļi un 2 jaunavas, kas arī ir Miera korpusa dalībnieki, bet speciālisti citās nozarēs. 18. novembŗa svinības Ieva Zentele apraksta šādi: „Pēc vakariņām kāds no maniem darba biedriem sūdzējās par pavisam nelāgu omu un aicināja mani kādu brīdiņu pastaigāties. Kad atgriezāmies, pārējie bija paguvuši uzklāt kafijas galdu. Tā vidū — no papīra izgatavots prāvs Latvijas karogs. „Mēs šorīt klausījāmies Amerikas Balsi" darba biedri vienā mutē man paziņoja. „Spīkers stāstīja, ka amerikāņi Latvijas neatkarības dienu svinot kopā ar latviešiem. Tādēļ mēs sagādājām šo pārsteigumu..." Tad, visiem stāvot kājās ap klāto galdu, es viena pati nodziedāju „Dievs, svētī Latviju". Lūk, kādu pārsteigumu es piedzīvoju 18. novembrī!"

Ieva Zentele 1960. gadā beidza Kalamazū Centrālo vidusskolu, studēja Rietummičigenas universitātē un pirms gada beidza Bordžisa slimnīcas māsu skolu. Kalamazū dzīvo viņas vecāki, māsa un vectēvs.

MINESOTA

DV apvienība Minesotā, atzīmējot režisora Jēkaba Vērenieka skatuvei veltītus 40 gadus, Mineapolē 26. novembrī bija rīkojusi jubilejas izrādi, kuŗai ansamblis bija iestudējis Anšlava Eglīša komēdiju „Kazanovas mētelis", un goda azaidu. J. Vērenieks bijis gan aktieris un režisors Liepājas mazās skatuves teātrī, frontes teātrī otra pasaules kaŗa laikā un trimdas skatuvēs Vācijā un ASV, gan dibinājis un vadījis dažādus ansambļus, būdams uztiecīgs skatuvei vēl tagad, kad arandžē dažādus vietējus uzvedumus un iestudē ludziņas ar svētdienas skolas audzēkņiem. Pēc labi apmeklētās jubilejas izrādes, prof. J. Akermanis gavilniekam pasniedza Mineapoles un Sanpaulas latviešu ev.-lut. draudzes, latviešu Jēzus draudzes, DV apvienības, Minesotas latviešu apvienības, studentu un studenšu korporāciju kopu, latviešu akadēmiskās kopas un abu pilsētu tautiešu kopēju adresi un aploksni. Atsevišķu draudžu un organizāciju vārdā J. Vērenieku apsveica K. Vigants(Mineapoles un Sanpaulas ev.-lut. draudze), An. Leiše (Jēzus draudze un Latviešu strēlnieku kopa), Dr. B. Zīle (Latviešu apvienība Minesotā), A. Spāriņš (DV apvienība Minesotā), I. Štolcere (Latviešu akadēmiskā kopa), H. Kiperts (DV apvbas teātris) un Dr. J. Pone, bet Valentīna Pelēča ...āram veltīto dzejoli nolasīja Z. Bulate Daudz bija arī rakstisku apsveikumu. Jubilejas azaidā piedalījās ap 70 J. Vērenieka draugu un cienītāju. Še viņu ar ziediem un ... tēm sveica O. Galle no Mineapoles un Sanpaulas draudzes dāmu komitejas, Z. Andersone no apvienības vanadzēm, A. Cers no draudzes koŗa, J. Zvaners no DV apv-bas koŗa, M. Mīlenbacha, E. Šulce u. c.

A. L.

GRAND RAPIDI

Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzes māc. Kr. Hermaņa 30 gadu amata atcere 5. decembrī izvērtās par plašu un sirsnīgu atceres brīdi, piedaloties jo kuplam viesu un draudzes locekļu pulkam. Dievkalpojumā ievada runu un liturģiju teica māc. J. Lazda, spredikī ASV vidienas apgabala garīgais vadītājs prāv. J. Turks, lūgšanas vārdus māc. E. Rūsa un ziņojumus māc. Kr. Hermanis. Baznīcas lejas zālē, pēc kopējām pusdienām, sava mācītāja godināšanu ievadīja draudzes pr-ks O. Jirgensons, pasniedzot draudzes vārdā viņam jaunu amata tērpu, bet dāmu komitejas pr-ce Z. Kārkliņa ziedus. Ziediem apveltīja arī jauno apgabala garīgo vadītāju prāv. J. Turku un māc. Kr. Hermaņa dzīvesbiedri. Personīgus sveicinājumus māc. Kr. Hermaņa amata jubilējā kopīgi ar grāmatām, aploksnēm un cita veida veltēm nodeva prāv. J. Turks, māc. J. Lazda (Vienības draudze), māc. E. Rūsa, no korporācijas Letonijas V. Puriņš, organizāciju padomes un korporāciju kopas A. Jaunais, Grand Rapidu latviešu skolas V. Libants, vecāku padomes V. Graube, draudzes jaunatnes pulciņa M. Ronis, Skrundas gaidu vienības un vecāku padomes V. Mežule, Grand Hevenas kopas K. Liepiņš, pirmais draudzes priekšnieks L. Rozentāls, strēlnieku saimes Mičigenā A. Eversons, baptistu kopas prof. R. Markus, A. Edžebine, O. Leimanis un Dr. Nagliņš, bet rakstiski pija sveicinājusi prāv. A. Birznieks, māc. A. Piebalgs, Sv. Jāņa draudze Kalamazū, Latviešu draudzes priekšnieks J. Salna Kalamazū, E. Brože (dzejolis), Karlsonu ģimene u. c.

V. Z.

PŪCESSPIEGELIS

„TAUTAS VALODA"

Starp Romas koncila šāgada radikālākajām reformām ir lēmums par latīņu valodas izmešanu no liturģijas un aizstāšanu ar „tautas valodu". Visas pasaules katoļos šis jauninājums uzņemts ar dalītām jūtām. Šai sakarā mūsu literātūras kritiķis un nacionālpolitiskais darbinieks Jānis Rudzītis savās ceļojuma piezīmēs „Ceļi un cilvēki" Vācijas latviešu laikraksta „Latvija" 41. numurā raksta:

Tikai pēc atgriešanās Upsalā un „Latgolas Bolss" 21. augusta numura izlasīšanas uzzināju, ka „tautas valodas" jautājums sagādājis visai smagu satraukumu un reizē pikantu situāciju latviešu katoļu baznīcai. Izrādās, ar kardinālu Lekarno un Buņini parakstiem jau 12. martā publicēts Vatikāna koncila padomes lēmums, ar ko par liturģijas valodu latviešu katoļu dievkalpojumos noteikta mūsu rakstu jeb kopvaloda, nevis latgaliešu dialekts. Tā kā krietna daļa mūsu katoļu savu konfesiju vienādo ar visu latgalisko un tā kā šim pašām aprindām latgaliešu dialekts šķiet patstāvīga valoda, bet Vidzemē, Zemgalē un Kurzemē runājamā tiek saukta par „baltiešu" vai „augšlatviešu" valodu, ko varmācīgi vēloties uzspiest latgaliešiem, tad nu sākušies izmisīgi kliedzieni par netaisnām pārestībām, kas ar jauno kardināļu parakstu nāk no pašas Romas. Kādā lasītāja vēstulē „Latgolas Bolss" redakcija atgādināts, ka baltieši latgaliešiem nodarījuši „lielāku pārestību nekā krievi, poļi un citi". Otrā iesūtījumā lasāms, ka Vatikāna koncila lēmums nostājoties Latvijas komūnistu rīcībai un atgādinot cara laiku ģenerālgubernātora Muravjeva dekrētu.

Ielaisties diskusijā ar „Latgolas Bolss" aprindām par baltiešiem, kas bijuši vēl lielāki apspiedēji nekā krievi, poļi un citi, būtu lieki. Nelīdzēs arī aizrādījums, ka bez latgaliešiem zināmi vēl, piemēram, Skaistkalnes un Liepājas katoļi, kas nez' vai būtu mierā ar latgaliešu „valodas" uzspiešanu. Šīs aprindas ir tik jūtīgas, ka pat vismiermīlīgākā diskusija tās apvainotu un dotu ieganstu žēloties par apspiešanas mēģinājumu. Jāatzīst, Rainis ir snaģi kļūdījies, dzejodams: „Viena mēle, viena dvēsle, viena zeme mūsu."

KANADAS BAZNĪCAS

Lūdzu klausaities latviešu pustundu „Brīdis ar Dievu" savā 10. gada gājumā — katru svētdienu no pl. 10.30 — pl. 11 rītā. Vilnis 1350 — Ošavas raidītājs. Tālrunis 261 — 4218. A. Lakšmanis, 106 Dorset Rd., Scarborough.

Lūdzu klausaities latviešu rēdījumu uz viļņiem 1270 Niagaras raidītājā. Katru svētdienu no plkst. 2.45 līdz plkst. 3 p.p. Lūdz rakstīt „Sauciens no Golgatas", P.O. B. 285, Station „K", Toronto.

TORONTO

Bīsk. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6 - 2510.

Sv. Jāņa draudze tel. 921 -3327. 200 Balmoral Avenue, Toronto 7.

10. decembrī, plkst. 11 rītā Ziemas svētku eglītes sarīkojums draudzes bērniem. Svētdienas skolas uzvedums, Ziemas svētku vecītis un rūķi; bērnu pacināšana, rotaļas. Vecāki lūgti ņemt līdz dāvanas apm. 50 centu vai 1 dol. vērtībā.

24. decembrī, plkst. 6 vakarā Ziemas svētku svētvakara dievkalpojums. Dievkalpojumā dziedās draudzes koris dir. J. Baruša vadībā; plkst. 8 vakarā otrs Ziemas svētku svētvakara dievkalpojums. Dziedās Dainas koris dir. J. Pālēna vadībā.

25. decembrī, plkst. 11 Ziemas svētku dievkalpojums.

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto. Ont., tel. OX 9 - 3331

Toronto Sv. Andreja baznīcē

19. decembrī, plkst. 3 eglītes dievkalpojums bērniem. Pēc dievkalpojuma eglītes sarīkojums bērniem.

24. decembrī Ziemas svētku svētvakara dievkalpojums plkst. 7. Piedalās draudzes koris.

25. decembrī Ziemas svētku dievkalpojums plkst. 10 rītā.

31. decembrī, plkst. 7 Vecgada vakara dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7 - 2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

19. decembrī, plkst. 3. p. p. bērnu eglīte baznīcas zālē.

24. decembrī, plkst. 6 vak. Ziemsvētku dievkalpojums.

31. decembrī, plkst. 7. vak. Vecā gada dievkalpojums.

BRAMPTONA

25. decembrī, plkst. 1.30 p. p. Ziemsvētku dievkalpojums Grace United baznīcā.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltona, Latviešu ev. - lut. Kristus draudze 18 Victoria Ave., South.

19. decembrī, plkst. 11 dievkalpojums; pēc dievkalpojuma baznīcas telpās draudzes svētdienas skolas bērnu uzvedums: „Svētā nakts". Bērnu ludziņa 4 skatos.

NORANDA

Norandas latv dr. Ziemsvētku dievkalpojums sestdien, 18. decembrī, pl. 4 p. p. United Church b-cā. pēc dievkalpojuma bazn. telpās bērnu eglīte un draudzes vakars. Prāv. A. Skrodelis.

LONDONA

Māc. Praulīņš, 22 Academy St, Apt. 3, St. Catharines, Ont., tel. MU 5 - 5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzes Trisvienības lut. baznī.

SV. KATARĪNAS

Sv. Katrīnu latviešu ev. - lut. draudze Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev.-lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīca 580 Portage Road.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1975 Alma St., Vancuver 8, B. C., tel. 224 - 5195.

Vankuveras latviešu ev.-lut. draudze.

Piektdien, 24. decembrī, plkst. 9 vakarā Ziemsvētku dievkalpojums Kitsilano baznīcā.

MONTREALA

Māc A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28 P. Q. Tel. HU 9 - 3224.

Montrealas latviešu ev.-lut. Trisvienības draudze Sv. Jāņa

19. decembrī, plkst. 9 no rīta iesv. mācību stunda. Plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums un Svētdienas skola.

24. decembrī, plkst. 7.45 vakarā dievkalpojums.

26. decembrī, plkst. 9.30 no rīta dievkalpojums angliski (kopā ar igauņu draudzi; spredikotājs Trīsvienības dr. mācītājs); plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums latviski.

Vecgada vakarā, 31. decembrī, dievkalpojums ar dievgaldu plkst. 8.30 vakarā. Jaungada dienā dievkalpojuma nebūs.

2. janvārī dievkalpojums plkst. 1.30 p. p.

Māc. Viesturs Šēfers, 471 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Tel. 484-8394. Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudze Montrealā.

24. decembrī, plkst. 7 vakarā Ziemas svētku vakara dievkalpojums.

31. decembrī, plkst. 7 Vecā gada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

Jaunieši, kas vēlas 1966. g. maijā iesvētīties, lūgti pieteikties.

OTAVA

Otavas latviešu ev.-lut. Mikra draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās plkst. 4 p. p. un trešdienās plkst. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

ASV BAZNĪCĀS

NJUORKA

19. dec. pl. 2 eglīte Arlingtona zālē, Manhetenā svētbrīdī runās māc. A. Ozols. Skolu uzvedumi skatuvē, azaids lieliem un maziem, izlozē, rotaļas. Ieeja bērniem brīva, no pieaugušiem lūgti ziedojumi, sākot ar dolaru.

19. decembrī pl. 2 Betlemes baznīcā dievkalpojums.

ČIKAGA

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā.

Čikāgas latviešu ev. - lut. Cīņas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

19. decembrī, pl. 11 adventa dievkalpojums ar dievgaldu. Pl. 4 p. p. svecīšu dievkalpojums bērniem un pieaugušiem. Pēc tam svētdienas skolas un visas draudzes bērnu Ziemsvētku sarīkojums baznīcas zālē. Māc. A. Rautenšilds.

24. decembrī, pl. 5 p. p. pirmais Svētvakara dievkalpojums, sprāns M. Cakare, pavadīs V. Treimanis. Pl. 7 vak. otrs Svētvakara dievkalpojums, draudzes koris E. Strautmaņa vadībā. Dziesmu lapiņas.

25. decembrī, pl. 11 rītā Ziemsvētku dievkalpojums ar dievgaldu, tenors K. Salna, pavadīs V. Treimanis. Pēc dievkalpojuma zālē jauniešu eglītes sarīkojums.

26. decembrī, pl. 11 rītā otrs Ziemsvētku dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma zālē veco ļaužu un draudzes darbinieku eglītes sarīkojums. Māc. A. Rautenšilds.

AURORA (ILL.)

420 Dawners Place, Māsu Peitāja baznīcā.

18. decembrī, pl. 6.30 vak. Roncalli ģimnazijā, 441 N. Farnsworth, Auroras novada Ziemsvētku sarīkojums ar svētbrīdi. Māc. A. Rautenšilds.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 12.30 Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galds tel. WA 2 - 2248. Māc. V. Liventāls, tālr. WE 3 - 9326.

LOSANDŽELOSA, KAL.

Losandželosā, Dienvidkalifornijas latviešu ev. - lut. draudze, 2450 Griffin Ave., L. A. Mācītāja telefons PO 9-8679.

BURLINGEMA, KAL.

Burlingemā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

OKLENDA

Centrālā luterāņu baznīcā, 215 Ridgeway Ave.

24.decembrī, plkst. 7 vakarā Ziemsvētku dievkalpojums. Solo — Biruta Pluģe, pie ērģelēm prof. N. Kreišmanis. Dziesmu lapiņas.

Z.K.L.B. papildskolas eglītes vakars 18. decembrī, plkst. 4 p. p. St. Michael's luterāņu baznīcas skolas ēkā Berkelejā, 2516 Durant avēnijā.

SACRAMENTO

Sakramento; Sv. Krusta ev. - lut. baznīcā, 45 un H ielā.

26. decembrī, plkst. 11 dienā Ziemsvētku dievkalpojums.

Santa Rosā, Betlemes baznīcā, Tupper ielā 733.

ANN ARBORA

Dievkalpojumi Redeemer lut. baznīcā, 1368 Pauline Blvd.

SUDRABS

Pēdējos pārdesmit gados izvirzījies uzskats, ka sudrabs ir „latvisks" metalls rotām, un šai sakarā var droši pieņemt, ka nebūs tādas latviešu ģimenes, kuras īpašumā neatrastos kāda latviska rota: ja ne cits kas, tad vismaz izzāģēts piecu vai divu latu gabals. Pieņemot, ka lasītājus varētu interesēt kas vairāk par sudrabu, atļaušos konspektīvi šo jauko metallu un tā īpašības apskatīt.

Sudrabs ir viens no sešiem pirmajiem metalliem, kuŗu cilvēce pazinusi, un viens no trim cēlmetalliem. Pateicoties īpašai struktūrai, no tā var pagatavot brīnišķīgas lietas: sākot ar smalku filigrāna rotu, līdz greznam kara|galma traukam. Vienreizēji siltais tonis, varējot no oksidētā matējumu līdz briljantam spožumam, no metalliem piemīt vienīgi sudrabam.. Un daudz taisnības ir tiem latviešiem, kas rotu izvēlas sudrabā. Bieži viņi argumentē ar latviskumu,, bet patiesībai tuvāk tomēr būs šis vispār atzītais vērtējums par sudraba daudzveidīgo, silto īpašību ne tikai izskatā vien.

Kad vēl nepazina ne platīna, nedz baltā zelta, sudrabs bija vienīgais metalls, kuŗā ietvēra skaistus dārgakmeņus, un rotkaļi ielika daudz māksliniecīskas un tehniskas izmaņas priekšmetu pagatavošanā. Vēl šobaltdien labākās rotas no t. s. custom jewellery veida ir sudrabā. Sudraba rotās neliek stiklinus, ja nevar iestrādāt īstus akmeņus, tad vismaz sintētiskus. Tās dāmas, kuŗām patīk gaišais, spīdīgais pārējie metalli nogrimuši, tā ka priekšmetus — kēdītes un auskarus, elektrolitiskā ceļā pārklāj ar plānu rodiju (viens no platīniem) kārtu, kas neļauj sudrabam oksidēties un dara to arī izturīgāku. Sudrabam nozīme ne tikai rotu gatavošanā, bet visvairāk to lieto dažādām vajadzībām rūpniecībā, jo tam piemīt īpašības, kādu nav pat zeltam.

Katram gadījumam derētu aizrādījums, ka „ne viss, kas spīd, ir zelts". Citiem vārdiem — ne viss, kas izskatās pēc sudraba, arī ir sudrabs. Pateicoties modernajai technoloģijai, daudz kas tiek darīts dārgmetallu aizstāšanā, paturot vienīgi to līdzību izskatā. Ar izņēmumiem šais laikos mazāk tiek uzsvērta kāda priekšmeta kvalitāte, bet vairāk tā piemērošana tirgum resp. tiek darīts viss, lai varētu mazāk izdot par materiāliem un darba spēku, bet vairāk pārdot un tā gūt lielāku peļņu.

Lielākas rotas — galda piederumi un sevišķi trauki, kuŗus še apzīmē ar vārdu silver, satur pavisam mazu sudraba procentu. Tie visi ir tikai apsudraboti elektrolitiskā ceļā, bet pamatmateriāls ir kapars, varš vai t. s. Britanijas metalls (sastāv no alvas, kapara un antimonija). Pēdējais pateicoties lielai līdzībai izskatā ar sudrabu ir diezgan izplatīts, sevišķi karotēm, dakšiņām u. c. galda piederumiem, jo pēc sudraba kārtas nolietošanās neparādās tumšais kapars vai misiņš.

Bet ja runa par priekšmetiem, apzīmētiem ar vārdu sterling, tad nav šaubu, ka priekšmets ir gatavots tikai no sudraba ar 925. raudzi. Dabīgi, sterling priekšmeti ir nesalīdzināmi dārgāki par apsudrabotajiem, bet to mūžs arī ir ilgāks, arī apdare labāka.

Še vietā, varbūt, arī atbilde uz jautājumu par sudraba trauku un rotu nevēlamo oksidēšanos. Tam nedaudz pieskaršos citā rakstā par zeltu, bet galvenais priekšnoteikums ir: iespējami bieža lietošana. Ja traukus lieto kaut reizi nedēļā, obligātās mazgāšanas rezultātā oksids nozudīs. Bet ja taupības vai kādu citu iemeslu dēļ traukus nelieto, oksida noņemšanai ir vairāki tīrīšanas šķidrumi, kuŗus, laiku pa laikam lietojot, var traukus no oksidēšanās pasargāt. Vai trauku īpašnieks ietaupa ar rēgulāru nelietošanu, bet biežu tīrīšanu ir apšaubāms jautājums. **A. Kivlenieks**

KOMŪNISTU...

(Pārnesums no 2. lpp.)

apbruņotos vīrus aizturot Limas lidlaukā, kad tie mēģināja aizbēgt, naudu neatrada, jo tā jau bija nonākusi komūnistu „bosu" rokās, lai financētu revolūciju... Kopš Kastro nākšanas pie varas „ekspropriācijas komandas" veikušas simtiem laupīšanu Dienvidamerikas zemēs un Haitī, kā arī Panamā un Portorikā. Vēstures pētniekiem esot uzkritis, ka laupīšanas veidi visai līdzinoties laupīšanām, kuŗas Josifa Staļina vadībā pirms 60 gadiem izdarīja cariskajā Krievijā, lai financētu boļševiku nozarojumu krievu revolūcionāru vidū.

Interesanti, ka „Reader's Digest" min speciālus kursus „ekspropriātoru" sagatavošanai, lai gūtu darbiniekus laupīšanu izdarīšanai un līdzekļus Kastro atbalstītajai „nacionālās atbrīvošanas frontei". Izmantojot Dienvidamerikas universitāšu dielās autonomijas tiesības, kas liedz policijai ieiet universitāšu rajonos, laupītāji drošu patvērumu meklējot un parasti arī atrodot šo universitāšu „territorijās."

Tā vēsture var atkārtoties! Šoreiz atpakaļpalikušās Krievijas vietā tās pašas metodes lieto atpalikušajās Dienvidamerikas zemēs. Vai tās spēs tikt galā ar šiem starptautiskajiem politiskajiem gangsteriem, rādīs nākotne. Ja ne, tad Dienvidamerikai var draudēt krievu zemes neapskaužamais liktenis. **A. Kalns**

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

Katru svētdienu — Sauciens no Golgatas dievkalpojumi ar priekšnesumiem pl. 7 vakarā Latviešu namā. Visi laipni ielūgti.

18. decembrī — DV Ziemsvētku eglīte DV namā bērniem plkst. 2 p. p., pieaugušiem plkst. 7 vak.

18. decembrī, pl. 7 vakarā Westbury viesnīcā (Yonge un College krustojumā) Dr. ing. N. Rozenauera godināšanas vakars sakarā ar 75 gadu jubileju.

19. decembrī — pl. 3 p.p. Walmer Rd. baznīcā — Ziemas svētku ieskaņa mūzikā. T. Jaunzeme (soprāns), P. Geistauts (baritons), A. Grigale (ērģeles), Latviešu baptistu draudzes koris un bērnu koris A. Purva vadībā.

30. decembrī, pl. 8 vak. Latviešu namā Reliģiski - ētisku pārdomu vakars. Māc. R. Ekšteins.

31. decembrī — pl. 9 vak. Jaungada sagaidīšana Latviešu namā. Rīko Latviešu nams A/S.

1966. g.

1. janvārī — pl. 4 p.p. T.L.Katoļu vienības Ziemas svētku eglītes vakars Latviešu namā.

2. janvārī — Latviešu skolas Eglītes vakars.

15. janvārī — Latviešu namā tradicionālā LMM Kluba Zaķu balle.

22. janvārī — plkst. 7 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās TLTA ģimnazija rīko gadskārtējo Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu.

29. janvārī — Latviešu namā Preses Balle — LPB Kanadas kopa.

30. janvārī — pl. 11 dienā Latviešu namā LPB Kanadas kopas rīkotais rakstnieku rīts.

4. februārī — Nakts latīņu kvartālā, studentu karnevāls 953 Broadview Ave., Igauņu namā.

11. februārī mākslinieku vienības „Latvis" gadskārtējais karnevāls Columbus zālē.

26. februārī — Daugavas Vanagu karnevāls Latviešu namā.

5. martā — plkst. 8.30 čellista Ingus Nāruna koncerts Latviešu nama zālē. Pie klavierēm Anatolijs Bērzkalns. Koncertapvienības sarīkojums.

11. martā — plkst. 8 vakarā plkv. O. Kalpaka bataljona atceres balle Club Kingsway telpās, 100 The Queensway. Ieeja pret ielūgumiem. Rīko Toronto korporāciju kopa.

12. martā — pl. 8 vak. plkv. O. Kalpaka atceres vakars Latviešu namā.

19. martā — pl. 6.30 Latviešu kara invalidu apvienības karoga iesvētīšana Latviešu namā.

16. aprīlī — pl. 8 vak. Sv. Andreja latv. ev.-lut. draudzes koŗa 14. gadskārtējais koncerts Sv. Andreja baznīcā.

30. aprīlī — gadskārtējais vīru koŗa Viesturs koncerts ar balli Latviešu namā.

7. maijā — plkst. 7.30 Klīvlendas latviešu koŗa koncerts Parkdale Collegiate zālē. Diriģents J. Ūdris. Koncertapvienības sarīkojums.

HAMILTONA, ONT.

22. janvārī — pl. 7.30 HLMMK balle „Šalc zaļais mežs" Rainbow zālē, Sanford un King ielu stūrī.

Vai esat nokārtojuši abonementu?

Skolu un jaunatnes ievērībai. Austras Anderso

100 tautas dziesmu un rotaļu k

AUGSIM LATVIJAI

(Meldijas un teksti) Kab. gr. formātā

Grāmatniekiem atlaide.

Pasūtināma: 491 Sammon Ave., Toronto 6,

Iegādājieties

Biruta Senkēvičas dzejoļus

... ZEME un JŪS ...

Maijas Vilciņas grafiskais ietērps un

Glīts izdevums — patikams dāv

Cena $3.00, grāmattirgotājiem a

Pieprasāma DV grāmatnīcā, 491 College St., T Canada.

Daba ir kā liela bilžu grām
Dievs uzšķiris un ļauj mu
Viņa brīnumainos darbus.

Grāmata maziem un lieliem b

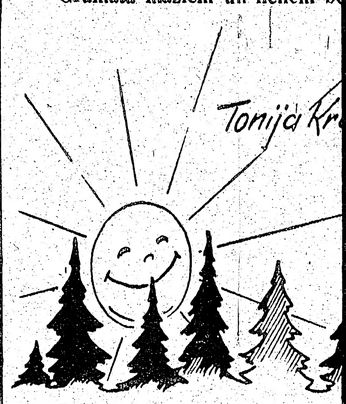

SILAINES MEŽS RUNĀ

koku, putnu, dzīvnieku, rāpuļu un kuk
klausoties, cilvēku bērni uzzina daudz n
pārstelgumu par meža un apkārtnes iem
un tās likumiem. kas pamatoti uz dabas
patiesībām.

Gudrās, vitālās Vecmāmiņas Kuplastes ur
ausiņa dēkas, sienāža Simaņa varonība, glābjot
ru ciemu no varmācīgajiem uzbrucējiem,
skudru pulkiem, nedarbnieces vārnas Melnsv
radu uzbrukums pūču Plataču lizdai, stir
brīnumainais stāsts par jaunajiem ragiem,
Medainītes valsts stingrā iekārta un vēl daudz
ni stāsti lielajiem un mazajiem lasītājiem no
pakavēs laiku, bet dos iespēju dziļāk izprast
dzīvās dabas noslēpumos.

Grāmatas apmērs — Mazputniņa liel

Pasaku notikumi attēloti k r ā s

Izteiksmīgais un bagātīgais ilustrējum

Astrīdas ROBEŽGRUNTNIECES māksliniec

Grāmatas izdevējs — apgāds DAUGAV

GRĀMATA PIEPRASĀMA DV GRĀMA
401 COLLEGE ST., TORONTO 4, O

CENA $2.80

Grāmattirgotājiem at

metalis (sastāv no alvas,
un antimonija). Pēdējais
es lielai līdzībai izskatā
abu ir diezgan izplatīts,
karotēm, dakšiņām u. c.
iederumiem, jo pēc sud-
rtas nolietošanās neparā-
šais kapars vai misiņš.
runa par priekšmetiem,
em ar vārdu sterling, tad
u, ka priekšmets ir gata-
no sudraba ar 925. rau-
gi, sterling priekšmeti
dzināmi dārgāki par ap-
jiem, bet to mūžs arī ir
apdare labāka.
tā, varbūt, arī atbilde uz
u par sudraba trauku un
lamo oksidēšanos. Tam
pieskaršos citā rak-
zeltu, bet galvenais
ikums ir: iespējami
ošana. Ja traukus lieto
nedēļā, obligātās maz-
ezultātā oksids nozudīs.
upības vai kādu citu
ēļ traukus nelieto, oksi-
šanai ir vairāki tirīša-
mi, kuŗus, laiku pa laiku
ot, var traukus no ok-
pasargāt. Vai trauku
ietaupa ar rēgulāru ne-
bet biežu tirīšanu ir ap-
utājums. A. Kivlenieks

OĢISKS BĒGĻU UN
ĒTOTO PROBLĒMU
PĒTĪJUMS
Jolles „Zur Soziologie
natvertriebenen und
e", Kiepenheuer &
levums 424 lp.
r Holandes Amsterda-
ersitātes sociologijas
kas pievērsies īpaši
as jautājumu pētnieci-
vācu bēgļu un pārvie-
nu jautājumā sarak-
gs daudzums literatū-
āmā grāmata nav tai
autors ar šo darbu de-
pilnīgi zinātnisko iztir-
nozarē. Grāmatas pir-
autors sniedz izman-
tūras pārskatu, otrā
noloģiskā kārtībā un
otāju grupām apskata
esp pārvietošanu, bēg-
anu, Rietumvācijā, pir-
zības sniegšanu bēg-
ūtības, ar kādām sais-
un pārvietoto iesaisti-
mvācijas dzīvē. Grā-
s mēģinājums radīt di-
s: vienu, kas attiecas
kas iedalījumu, un ot-
iecas uz tās politisko
u ar Vācijas federālās
palīdzību.
unās paaudzes sociolo-
problēma būtu tei-
s socioloģiskiem pēti
s būtu visai nozīmīgs
tautai kā tādai. Tā-
s vērst viņu ievērību
ēmu. AKL

TS

— Nakts latiņu kvar-
dientu karnevāls 958
Ave., Igaunu namā.
mākslinieku vienības
sadskārtējais karne-
mbus zālē.
— Daugavas Vanagu
Latviešu namā.
plkst. 8.30 čellista In-
a koncerts Latviešu
. Pie klavierēm Ana-
kalns. Koncertapvie-
ojums.
plkst. 8 vakarā plkv.
a bataljona atceres
Kingsway telpās, 100
nsway. Ieeja pret ie-
Rīko Toronto korpo-
a.
pl. 8 vak. plkv. O.
tceres vakars Latvie-

pl. 6.30 Latviešu ka-
apvienības karoga
Latviešu namā.
pl. 8 vak. Sv. Andre-
-lut. draudzes kora
rtējais koncerts Sv.
znīcā.
gadskārtējais vīru
urs koncerts ar bal-
namā.
plkst. 7.30 Klīvlendas
;a koncerts Parkde-
te zālē. Diriģents J.
certapvienības sarī-

LTONA, ONT.

— pl. 7.30 HLMMK
zaļais mežs" Rain-
Sanford un King is-

i esat
ārtojuši
ementu?

IEGĀDĀJIETIES
DAUGAVAS VANAGU
IZDOTĀS
latviskās Ziemsvētku apsveikumu kartītes

Tās dabūjamas visās DV nodaļās, apvienībās un kopās, kā arī DV grāmatnīcā 491 College St. Toronto 4, Ont. Canada.

Pastkartītes iespiestas uz laba papīra 4 krāsās un maksā, ieskaitot aploksni, 20 c. gabalā. Atkalpārdevējiem atlaide. Vairumtirgotājiem kartītes pieprasāmas DV KV apr. daļas vad. A. KVĒPAM, 176 Hopedale Ave. Toronto 6, Ont. Canada.

Skolu un jaunatnes ievērībai. Austras Andersones - Plampes
100 tautas dziesmu un rotaļu krājums
AUGSIM LATVIJAI
(Meldijas un teksti) Kab. gr. formātā — Cena $1.50
Grāmatniekiem atlaide.
Pasūtināma: 491 Sammon Ave., Toronto 6, Ont. Canada.

Iegādājieties
Birutas Senkēvičas dzejoļus
. . . ZEMI un JŪS . . .
Maijas Vilcinas grafiskais ietērps un ilustrācijas.
Glīts izdevums — patīkams dāvanai.
Cena $3.00, grāmattirgotājiem atlaide.
Pieprasāma DV grāmatnīcā, 491 College St., Toronto 4, Ont. Canada.

Daba ir kā liela bilžu grāmata, ko pats Dievs uzšķiris un ļauj mums skatīt Viņa brīnumainos darbus.
Grāmata maziem un lieliem bērniem!

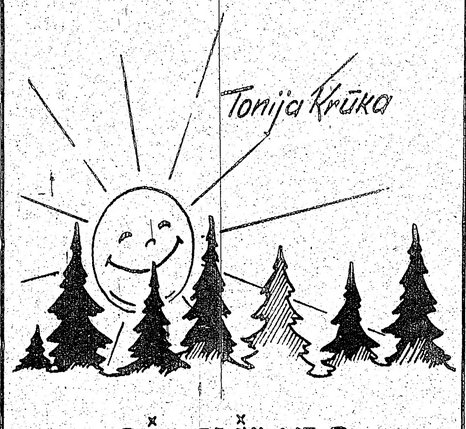

SILAINES MEŽS RUNĀ

koku, putnu, dzīvnieku, rāpuļu un kukaiņu sarunās klausoties, cilvēku bērni uzzina daudz noslēpumu un pārsteigumu par meža un apkārtnes iemītnieku dzīvi un tās likumiem, kas pamatoti uz dabas zinātniskām patiesībām.

Gudrās, vilšgās Veomāmiņas Kuplastes un mazdēla Rudausiša dēkas, sienāža Simaņa varonība, glābjot Silaines skudru ciemu no varmācīgajiem uzbrucējiem, aklo karotāju skudru pulkiem, nedarbnieces vārnas Melnsvārces un viņas radu uzbrukums pūču Plataču lizdai, stirnas Vieglkājas brīnumainais stāsts par jaunajiem ragiem, bišu ķēniņienes Medainītes valsts stingrā iekārta un vēl daudzi citi brīnumaini stāsti lielajiem un mazajiem lasītājiem ne tikai patīkami pakavēs laiku, bet dos iespēju dziļāk izprast un ieskatīties dzīvēs dabas noslēpumos.

Grāmatas apmērs — Mazputniņa lielumā.
Pasaku notikumi attēloti krāsās.
Izteiksmīgais un bagātīgais ilustrējums —
Astrīdas ROBEŽGRUNTNIECES mākslinieciskais devums.
Grāmatas izdevējs — apgāds DAUGAVAS VANAGS
GRĀMATA PIEPRASĀMA DV GRĀMATNĪCĀ,
491 COLLEGE ST., TORONTO 4, ONT.
CENA $2.80
Grāmattirgotājiem atlaide.

PĀRSŪTAM
naudu uz LATVIJU
US $10.- pret 9 jauniem rubļiem. Sūtīšanas izdevumi $3.50 līdz $35.-, pārējām summām 10%. Saņemšana 14-21 dienu laikā. Sūtījumi apdrošināti.
DV SAIŅIŠU NODAĻA,
491 College St., Toronto 4, Ont.

Skaņu plates
LP — 33 1/3 RPM
Pēteris Lielzuika, tenors — Par katru stundu $4.50
1. Par katru stundu, Mocekļi, Lūgšana, Tu augstais Dievs, Latvju bāru dziesma, Aglona.
2. Visspēcīgais, Visvarenais, Lūgšana, Šūpļa dziesma, Gaisma un Lūgšana no kantātes Tēvijai Erģeļu pavadījumā.
Vera Leinvēbere, klavieres $5.25
Jāzepa Vītola — Variācijas,
T. Ķeniņa — Sonāte.
+ 3% P.S.T.
Dabūjamas DV Grāmatnīcā, 491 College St., Toronto 4, Ont.

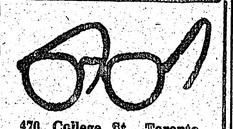

470 College St., Toronto.
WA 1-3924.
OPTIKIS LUNSKY

ĀBOLI
DAŽĀDĀS ŠĶIRNĒS NO MILLERA FARMAS
dabūjami bušeļos.
Zvanīt HO 1-8478

FRANK VASS BA
ADVOKATS - NOTĀRS
233 College ielā, Toronto.
(pie Spadina Ave.)
TEL. WA 2-6112, 2-6111.

IGAUŅU OPTIĶIS
J. RATAS
169 Danforth Ave. HO 5-6251.

ACU PĀRBAUDE. ACEŅU PAGATAVOŠANA PĒC ĀRSTU RECEPTES. ZEISS STIKLI.
Speciāla atlaide sūtījumiem uz dzimteni.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403, Toronto.

Dāviniet Ziemsvētkos sveštautiešiem
Prof. Alekša Rubuļa
LATVIAN LITERATURE
lai palīdzētu popularizēt Latvijas vārdu
Cena $ 7.00
Dabūjama
DV grāmatnīcā
491 College St., Toronto 4, Ont.
kā arī visās lielākās grāmatnīcās brīvajā pasaulē.

Vajadzīgi virtuves skapīšu ierīkotāji.
Liela skapju fabrika Thornhill
MEKLĒ namdarbus ar pieredzi pie virtuves skapju iekārtošanas jaunbūvēs. Labs atalgojums labiem darba pratējiem. Nepieciešama sava automašīna. Lūdz zvanīt
889-6243, Mr. Ora.

S. & G. TIRE SERVICE
459 Roncesvalles Ave., Toronto
Tel.: LE 4-6602

Pārdod a m: DOMINION ROYAL, DUNLOP un GOODRICH augstākās kvalitātes ziemas riepas, kā arī RITEŅUS par vairumtirdzniecības cenām.
Vulkanizējam un atjaunojam jūsu vecās riepas.
Elektroniska riteņu balansēšana. Atvērts no pirmdienas līdz piektdienai līdz 8 vakarā. Sestdienās līdz 5 pēcpusdienā.
ZEMAS CENAS. GARANTĒTS DARBS. Latviešiem ATLAIDE.

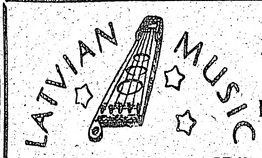

Divas jaunas skaņu plates, kuŗas visi daudzina.

LP 18
Lāčplēšu dziesmā. Tikai viena dziesma. Segļo, mācīt, kumeliņu. Brīnos es. Pasaciņa. Bālais mēness. / Daugaviņa, māmuliņa. Piebaldzietes precinieks. Rīga dimd. Pūt, vējiņi. Ak tu mazais akotiņis. Visi mani radi raud. Tumša nakte, zaļa zāle.

LP 033
Mirdzi kā zvaigzne. Vēl tu rozes plūc. Jaunībai. Lauztās priedes. Komponistam. / Apaļais mēness. Maza, maza meitenīte. Latvju polka. Krauklīts sēž ozolā. Audēju deja. Pie niedrītes laivu sēju. Es redzēju jūriņā.
Paklausaltie! Pēc tam arī jūs tās slavēsiet!
Dabūjamas Daugavas Vanagu Grāmatnīcā
491 College Street, Toronto 4, Ont.
$0.09 + 18¢ P.S.T.

LA ATSEVIŠĶI EKSEMPLĀRI
DABŪJAMI
O. ANDERSONA DELIKATEŠU VEIKALĀ
26. Market St., Hamilton, Ont.,
kā arī
„NORTHLAND GROCERY"
120 Barton St, E., Hamilton, Ont.

JAUNĀKĀS GRĀMATAS
dabūjamas DV grāmatnīcā
491 College Street, Toronto 4, Ont.

Ģen. O. Dankers — Lai vēsture spriež tiesu, atmiņas	$4.50
A. Šilde — Bez tiesībām un brīvības	$7.50
I. Grebzde — Mīsas, rom.	$6.00
Z. Mauriņa — Trimdas traģika	$5.50
J. Plaudis — Ložmetēju rota, rom.	$4.00
A. Bērziņš — Unpunished Crime	$5.75
A. Dziļums — Aklā ezera velns, rom.	$5.00
Dz. Zeberiņa — Cepumi — kā nekad!	$5.50
H. Bells — Biljards pusdesmitos, rom.	$4.00
I. Gubiņa — Gandrīz karaliene	$4.00
G. Janovskis — Bez ceļa, impresijas	$3.50
Z. Mauriņa — Sākumā bija prieks	$3.00
B. Grunde — Saules un sala grāmata, pasakas ar M. Kovaļevskas ilustrācijām	$3.80
T. Krūka — Silaines mežs runā, pasakas ar A. Robežgruntnieces ilustrācijām	$2.80
E. Ķezbere — Koncerts, dzejoļi	$3.60
B. Senkēviča — Zeme un jūs, dzeja	$3.00
J. Kārkliņš — Pūcesspieģelis II d.	$5.00
J. Rainis — Jāzeps un viņa brāļi, angļu v.	$5.50
M. Ausala — Patiesības vīns, dzej.	$3.50
N. Kalniņš — Laipu licēji, rom.	$5.50
Latvijas universitāte	$7.50
S. Lazdiņa — Uz mājām, rom.	$4.50
A. Apse — Klosterkalns, stāsti	$3.60
E. Lēmane — Suņa roze, stāsti	$3.50
J. Dikmanis — 60 sporta gadi, atmiņas	$3.50
E. Dunsdorfs — Saktu stāsti, vēst.	$4.00
J. Norvilis — Garīgu koŗa dziesmu krājums	$1.75
Elv. Leja — Tuksneša augs, dzejoļi	$3.80
A. Zīlīte — Miklas un pasakas	$3.00
Prof. Dr. P. Jurēvics — Idejas un Istenība, esejas	$6.00
Latvju raksti I d.	$37.50
Latvju raksti II d.	$37.50
Latvju raksti II d.	$37.50
4. Latviešu Dz. Svētku Kanadā — albums	$3.00

KAKTIŅŠ
Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.) Lūdzam zvanīt katrā laikā.
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

LAIKS IZMEKLĒT GRĀMATAS PAŠIEM UN DĀVANĀM DRAUĢIEM
IZVĒLIETIES KĀDU NO ŠĪM GRĀMATĀM!

J. Sarma — RŪSA, romāns	$ 3.80
E. Kārkleja — VAI ATZĪSTIES?	$ 4.25
A. Iksens — GANU ZEMA PRIEKI un BEDAS	$ 2.60
KROKODIĻU MEDNIEKU GAITAS	$ 5.00
A. Iksens — MAROKAS BAIGAIS, poēma	$ 1.75
T. Tomsons — DRAMATISKĀ SEPTĪMA	$ 2.60
Aida Niedra un Andrievs Salmiņš — MELNĀS PLŪMES PIE SARKANĀM LŪPAM, stāsti	$ 3.80
F. Dostojevskis — NOZIEGUMS UN SODS, I. II. III	$ 3.90
E. Brastiņs — MŪSU DIEVESTĪBAS TŪKSTOŠGADĪGĀ APKAROŠANA	$ 2.40
E. Freimanis — DUMPJU DŪDAS, dzejoļi	$ 2.80
J. Miesnieks — VĪZIJAS un ĪSTENĪBA, dzejoļi	$ 3.00
N. Lečmanis — ZVAIGZNE LOGĀ, dzejoļi	$ 1.50
A. Neboisa — LAIKMETA DRUPAS	$ 3.00
A. Rasa — NAKTS DRĪZ BŪS PAGĀJUSI, noveles	3.50
Alb. Spoģis — PIRMĀS VIJOLĪTES, dzejoļi	$ 2.50
P. Ziedīņš — TRIS KOMEDIJAS	$ 2.50
Fr. Dziesma — LĪVZEME, lirisks tēlojums	4.00
Andr. Eglītis — LĀSTS, dzeja	4.25
K. Kurbads — SILU ŠALKAS, dzeja	2.00
Ed. Sināts — DZIMTEŅES ATBLĀZMA, dzeja	3.00
A. Švābe — INTELIĢENTI, romāns	3.80
A. Austriņš — PUŠELNIEKI, stāsti	3.50
J. Miesnieks — — KVIŅĶU KALNS, noveles	4.50
A. Andersone — AUGSIM LATVIJAI (skolas grām.)	1.50
P. Aigars — GAJIENS UZ TAUTIESA NAMU, dzejas	$ 3.20
L. Pērļupe — PUTNS ČAULĀ, stāsti	3.50
T. Zeltiņš — TILTU ATJAUNOTĀJI, romāns	4.50
E. Kore — JĀŅU VAINAGS, stāsti un noveles	3.80
A. Vilnis — RĀJIENS SIRDĪ, dzejas	3.20
A. P. Mierkalns — JAUNATDZIMŠANA, dzejoļi	3.50
Velta Toma — MŪŽĪGĀ SPĒLE, dz. izlase	2.95
Zeiboltu Jēkabs — LIKTENIS, romāns	3.90
Zeiboltu Jēkabs — BARONS BUNDULS, romāns	3.90
Hilda Vīka — LIELĀ SLĀPE, stāsti	3.00
Valentīns Pelēcis — RIETĀ, dzejoļi	3.80
Vilis Veldre — DZĪVE PIE JŪRAS, vērojumi	3.80
Aina Kraujiete — ES ESMU VASARA, dzejoļi	3.60
Verners Tepfers — SENATNEI UN MĀKSLAI, apceres	4.20
Ernests Aistars — AIZA, romāns	3.80
V. Cika un A. Šmits — SPORTA SMAIDS, fragmenti	3.00
Vilhelmine Balodis — DZEJU IZLASE	3.50
Ed. Ozoliņš — SVEŠVĀRDU VĀRDNĪCA	5.00
J. Ziemeļnieks — KOPOTAS DZEJAS	7.00
J. Ziemeļnieks — KOPOTI STĀSTI	4.50
Edv. Tūters — PĒDAS SNIEGĀ, dzejoļi	3.50
D. Biskaps — JAUNO SIRŽU LIKTEŅI, atmiņu stāsts	$ 4.80
Fr. Skuja — ZELTA RAKTUVES, vēst. romāns	$ 4.00
JŪLIJS FELDMANIS	$ 3.80
ASPAZIJAS LIRIKA (izlase)	$ 6.00
ASPAZIJAS DRAMA I daļa	$ 8.60
Latviešu tautas teikas un pasakas II d.	$ 7.50
L. Druva — PA SAULAINĀM TEKĀM, illustr. izd.	$ 3.50
O. Ritums — ABC — ES IZKRĀSOJU (bērniem)	$ 1.00
A. Rasa — CEĻA MEKLĒTĀJI, rom.	$ 3.50
E. Ardenss — ROBI PARADIZES VĀRTOS, rom.	$ 4.50
M. Stāraste - Barvika — PINTIŅU CIEMS, bērnu gr.	$ 2.80
Īru pasaka — RŪĶIS UN GOVS, ill. bērnu grāmata	$ 1.75
A. Niedra — HOLIVUDAS KLAUNS, romāns	$ 3.80
P. Jēgere-Freimane — CILVĒKS DOMĀ - DIEVS DARA	$ 4.25
B. Senkēviča — ZIEDOŠAIS ĒRKSĶIS, stāsti	$ 3.50
G. R. Kurdell — EUROPE'S GREATEST EXODUS, rom.	$ 5.95
Pasūtinot pa pastu, pieskaitīt 25 c pasta izdevumiem.	
M. Bukšs — ATMIŅAS UN ATZIŅAS — par Latgales kultūru	$ 4.00
M. Bukšs — DIE RUSSIFIZIERUNG IN DEN BALTISCHEN LAENDERN	$ 4.00
M. Bukšs — SKICES UN DOKUMENTI par Latgales tapšanas laikiem	$ 8.00
H. Laurinoviča — GRYMSTOŠOS SALEŅAS	$ 4.00
Fr. Trasuns — FABULAS	$ 3.00
Andr. Eglītis — KAD TU ACIS IZSLAUCISI, TĒVZEMĪ, dzej.	$ 5.00
K. Ķezbers — USMAS ZĒNU DĒKAS	$ 2.50
K. Ķezbers — SAPNIS PAR ROZI, romāns	$ 3.50
A. Lasmanis — CERIBAS UN VILŠANAS	$ 4.20
O. Lācis — MĒS UN VIŅAS	$ 3.00
V. Eglītis — KASTAĻAVOTS, dzeja	$ 2.80
Edv. Mednis — DVESLES DUMPO, romāns	$ 4.00
O. Rūsis — GONERS UN VIŅA BARS, romāns	$ 3.20
P. Kliāns — SAFARI	$ 5.70
V. Kārkliņš — KURZEME	$ 3.30
R. Blaumanis — DRAMA UN KOMEDIJA	$12.60
A. Lūsis — REDZIET, KĀDS CILVĒKS, KĀDS DIEVS	$ 3.25
J. Širmanis — ĢELZIS UN MISIŅŠ	$ 3.80
A. Grīns — TOBAGO	$ 4.50
Morjē — JAMAIKAS KROGUS, romāns	$ 3.60
J. Rainis — UGUNS UN NAKTS	$ 5.00
Z. Mauriņa — PAR MĪLESTĪBU UN NĀVI, esejas	$ 3.60
A. Michelsons — MŪKSALAS BRĀĻI, romāns	$ 3.80
D. Rogas un S. Ciruļa — ABECE — bērniem	$ 1.60
K. Ieviņš — CĪŅA AR SIEVIETI, romāns	$ 4.00
J. Rinks - J. Ošs — LATVJU TAUTAS DEJAS, 1, 2, 3	$ 3.00
T. Ķeniņš — DZEJNIEKA DZĪVE UN GARS — Liriska svīta 5 daļās soprānam, baritonam, jauktam korim un ērģelēm	$ 2.00
J. Dravnieks — ANGLISKI - LATVISKĀ vārdnīca	$ 5.00
I. Grebzde — TE NU ES ESMU, romāns	$ 4.00
Zeiboltu Jēkabs — ŪDENS BURBUĻI, romāns	
A. Ozols — VIŅA VĀRDI BIJA VARENI, Jēzus māc.	$ 2.50
T. Manns — AVANTURISTA FELIKSA KRULLA ATZĪŠANĀS	$ 4.50
J. Šarma — UPURIS, stāsti un noveles	$ 3.50
J. Jaunsudrabiņš — TĀ MUMS IET, aut. adr, vēstules	$ 4.20
Prāv. St. Mozga — SVĒTO DZĪVE	$ 5.80

DV GRĀMATNĪCĀ, 491 College St., Toronto 4, Ont.

SPORTS

BALVA TORONTO DV FUTBOLISTIEM

Šī gada futbolas sezona (šai kontinentā gan runā par soke-ru) Toronto oficiāli beidzās 4. decembrī, kad lielākā Kanadas futbola līga T&DFS (ar 54 se-nioru vienībām) rīkoja sezonas nobeiguma un apbalvošanas va-karu Maple Leaf arēnas lielajā zālē, klātesot Ontario augstāka-jai futbola vadībai, preses pār-stāvjiem, klubu reprezentantiem un spēlētājiem ar ģimenēm, kop-skaitā ap 400 dalībniekiem. Ap-balvojumus saņēma pirmo un otru vietu ieguvēji, kā arī kausa spēļu uzvarētāji. Negaidītu bal-vu — skaistu vairogu ar iegravē-jumu — saņēma Toronto DV fut-bolisti par sportiskāko stāju spē-les laukumā un ārpus tā. Balvu pasniedzot, T&DFA viceprezi-dents H. Berns uzsvēra, ka šāds speciālapbalvojums līgas vēstu-rē notiek pirmo reizi un ka lat-viešu futbolisti to godam pelni-juši, jo 12 gadu, kuŗus DV vieni-ba jau ir līgas biedrs, tās spēlē-tāji vienmēr bijuši priekšzīme tam, kā jāuzvedoties sportistiem spēles laukumā. Runātājs izteica cerību, ka šis apbalvojums kļūs par pamudinājumu citiem klu-biem sekot latviešu komandas radītajai priekšzīmei, pasniedzot balvu Toronto DV vienības jeb Latvian Hawks, kā mūsu futbo-listus apzīmē līgā, pārstāvim A. Grīnbergam. Tas bija liels brīdis mazajai latviešu futbolistu sai-mei, kas bija ieradusies sezonas nobeiguma vakarā: A. Alksnim, K. Gulbim, A. Liepam, E. Bušam, vienības pārstāvim A. Grīnber-gam un DV pārstāvim E. Krū-kam. Pēc negaidītā apbalvojuma latviešu futbolistus, kas šī gada līgas meistarībā ar 15 punktiem (6 uzvarām, 3 zaudējumiem un 3 neizšķirtām spēlēm) 10 vieni-bu konkurencē ierindojās 5. vietā, apsveica citu klubu pārstāvji, to vidū arī Ontario futbola savie-nības prezidents H. W. Lipshams, kas arī apliecināja, ka DV spēlē-taji šo atzinības apbalvojumu pa-tiešām pelnījuši. —š—

Zviedrijas latviete Rota Zemgale ar igauņu vingrošanas profeso-ru Ernestu Idlu, kas 22. novembrī visojās Toronto ar slaveno rit-moplastikas ansambli. Foto: JAK

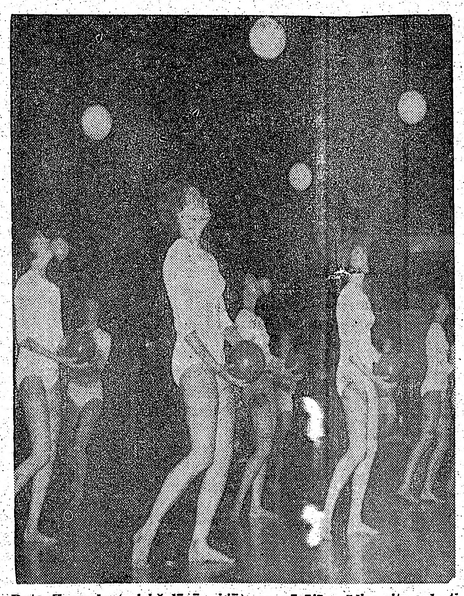

Rota Zemgale (priekšplānā, vidū) ar pārējām Idlas ritmoplasti-kas vingrotājām viesizrādē Toronto. Foto: JAK

SPORTS? MĀKSLA?

Igauņu vingrošanas profesora Ernsta Idlas 16 meiteņu ritmo-plastikas ansamblis no Zviedri-jas, kas 22. novembrī ar saviem demonstrējumiem Toronto pulci-nāja gandrīz pilnu Maseja zāli skatītājiem, nu jau pabeidzis vies-izrādes arī Ņujorkā un atgriezies Zviedrijā, lai nosvinētu Ziemsvēt-kus pēc 6 nedēļu turnejas pa Amerikas kontinentu. Kā mūsu laikraksts jau ziņojis, ansambli bija arī 22 gadus vecā latviešu skolotāja Rota Zemgale, kādēj jānozēlo, ka Toronto skatītāju vi-dū bija tik maz latviešu. Liekas, ka visi, kas neinteresēdamies par sportu, uz šo uzvedumu neiera-cās, daudz zaudējuši, jo redzē-tais patiešām apzīmējams par kaut ko lielisku, par grūti aizmir-stamu baudījumu acij.

Redzot šo 16 meiteņu demons-trējumu, neviļus pacēlās jautā-jums, vai jārunā par sportu vai par mākslu? Pareizā atbilde, liekas, būs, ka ansambļa rādītais vairāk pietuvojas mākslai nekā sportam, jo parastās ritmoplas-tikas robežas ievērojami pār-sniegtas, vairāk iesliecoties bale-tā nekā brīvo kustību vingroju-mos. Dabiski, uz skatuves rādī-tais ieskaitāms fiziskās kultūras laukā, bet izpildījuma augstā kva-litāte un mūzikālitāte tomēr liek vairāk domāt par baleta vakaru nekā par vingrojumiem, it sevišķi vēl tādēļ, ka atsevišķos prog-rammas numuros solo vingrotā-ja jau demonstrēja kustības, ku-ras jau noteikti pieskaitāmas ba-letam.

Būs pareizi, ja teiksim, ka an-sambļa sniegtais nebija ne sports, ne māksla, bet kvalitātīvi augst-vērtīgs ritmoplastikas uzvedums ar vieglu noslieci uz baletu, pie tam patiešām lielisks uzvedums. Ja domājam par ledus rēvijām ar slidotājām, tad ar zināmu pa-matu varētu runāt arī par ritmo-plastikas rēviju, jo uzvedumā ne-trolledzami bija daudz tās ele-mentu. Vingrotājas gandrīz katram programmas numuram mainīja tērpus, uzstājās pat ar ritmoplastizētu tautas deju, mū-zika katram demonstrējumam bija speciāli kombinēta. Meitenes vingrojumos ar bumbām bija tik ritmiskas, ka bumbu atsitieni pret grīdu, mainot ritmu un tem-pus, paši par sevi izklausījās jau kā mūzika. Un plastisko grupu „skrējieni" jau šķita kā deja. Ap-brīnojams bija kustību vieglums, it kā vingrotājas būtu pārvarē-jušas zemes pievilkšanas spēku un, atdalījušās no zemes smagu-ma, liegi lidinātos gaisā.

Izrāde sākās ar galšzilos triko tērpto meiteņu parādi, priekšga-lā nesot Zviedrijas, Igaunijas un Kanadas karogus. Pēdējo par go-du zemei, kuŗā uzslājās, bet — cik igauniešu ansamblī? Uz šo jautājumu starpbrīdī atbildēja Rota Zemgale: „Ansamblis sastāv vienīgi no zviedrietēm, esmu vie-nīgā cittautiete." Jā, tālākā saru-nā ar vingrotājām un ansam-bļa vadību noskaidrojās, ka sāku-mā, kad Idla Zviedrijā sāka dar-bu, vingrotāju vidū bija samērā daudz igauniešu, bet pamazām ap igauņu profesoru Idlu arvien vai-rāk sāk pulcēties zviedru meite-nes, kuras tagad pilnīgi dominē. Tas vairo prieku, ka viņu vidū pastāvējusi arī latviete, spēdama iekļūt pat izlasē.

Saruna ar viesņām no Zviedri-jas beidzās ar Toronto igauņu laikraksta „Meie Elu" redaktora H. Rebanes jautri sašutušu pie-zīmi: „Tā taču netaisnība, ka par-rēdē nenes arī Latvijas karogu, ja jau vingrotājās Rota ir vienī-ga nezviedriete... Igaunietes nav nevienas, kam tad vajadzīgs Igau-nijas karogs?"... Protams, tas par godu ansambļa vadītājam Ern-sam Idlam, bet igauņu redaktors sākumā „negrib" piekrist, ka ne-vingrotājs, kas demonstrējumu laikā paliek aiz kulisēm, būtu go-dināms ar karogu. „Un ja viņš ne-var izlasē parādīt nevienas igau-ņu meitenes, tad taču karoga nav arī pelnījis!" smaidot pretojas H. Rebane. Beidzot vienojamies, ka trimdā latviešiem un igauņiem nav turpināms savstarpējais „karš" sporta laukumā, bet ejams saprašanās un vienprātības ceļš. Tātad, Ernsts Idla kā ansambļa vadītājs savas zemes karogu pel-nījis, Rota Zemgale zviedriešu vidū ir izņēmums, kādēļ var pa-likt bez Latvijas krāsām. „Bet," pēc šī kompromisa smaidīdams nosaka H. Rebane, „kad mūsu dzimtenes būs atkal brīvas, tad gan atcerēsimies tradiciju un nikni apkaŗosimies futbola valsts-sacīkstēs..."

Vtr.

Lielā izvēlē
MOTTON
FURS
loti mērenas
cenas
349 Roncesvalles
Ave. TORONTO
Tel. LE 5-1393

ATKAL RUNĀ PAR KIPRU

Apvienoto nāciju ģenerālsekre-tārs Utants pieprasījis starptau-tiskās policijas armijas darbības turpināšanu Kipras salā vismaz vēl pusgadu. Bet, — drošības pa-domei paskaidroja Utants, — lai šādus nākotnes plānus varētu ob-jektīvi kaldināt, jau priekšlaikus nepieciešamas garantijas, ka AN armijai būs operācijām nepiecie-šamās finances. Līdzšinējos gadī-jumos AN armijas darbības laiks bija pagarināts pa trīs mēnešu periodiem.

Utants izteica neapmierinātību vispirms ar progresa trūkumu Kipras grieķu un turku politisko domstarpību atrisināšanā un, otrkārt, ar AN valstīm vispār par ārkārtīgo kūtrumu, ar kādu tās atbalsta AN armiju. Kiprā stacio-nētie spēki cieš no nepārtrauk-tām naudas grūtībām. Šo spēku uzturēšanas deficits jau sasnie-dzis 7 milj. dolaru.

PĀRMAIŅAS PAD. SAVIENĪBAS VALDĪBĀ

Pad. savienības valdībā notiku-šas pārmaiņas, kas liek padomāt par Kremļa nākotnes politiku. Ja pēdējā nedēļā Maskavā dzirdē-to var uzskatīt par mērauklu, ASV un Pad. savienības attiek-smēs sagaidāms jauns aukstuma periods, Maskavas un Pekingas attieksmēm tai pašā laikā palie-kot līdzšinējā saspīlējuma stāvok-lī.

Sliktas veselības dēļ no Pad. savienības valsts prezidenta ama-ta atkāpies 70 gadu vecais Miko-jans, viņa vietā stājies 62 gadu vecais Podgornijs, kas līdz šim komūnistu partijā spēlēja otru vi-joli tūlīt aiz Brežņeva. Mikojans turpmāk būs viens no Pad. savie-nības viceprezidentiem. Viņš, tā-pat kā Podgornijs, paliek arī 12 vīru partijas prezidijā.

Daudz interesantāka par šo pār-maiņu ir 47 gadus vecā Aleksan-dra Šelepina pienākumu maiņa. Neviens Rietumos vēl nav gluži skaidrībā, vai Šeļepins amatā pa-augstināts vai pazemināts, vai arī Brežņevs šo ambīciju pilno vīru nozīmējis pašreizējā darbā, lai vi-ņu labāk paturētu kontrolē.

Šeļepins savā laikā vadīja Pad. savienības drošības policiju, bija viens no vicepremjēriem un tagad likvidētās partijas un valsts kon-trolkomitejas priekšsēdis, kas bi-ja amats ar ārkārtējām pilnva-rām. Tagad Šeļepins atbrīvots no visiem valdības pienākumiem un iecelts Podgornija līdzšinējā ama-tā — otrā vietā komūnistu parti-jas hierarchijā, tūlīt aiz Leonīda Brežņeva.

Vai notikusi maza vēstures at-kārtošanās? 1964. gada jūlijā Brežņevs atdeva prezidenta ama-tu Mikojanam, lai koncentrētos partijas darbam, nostājās partijā otrā vietā aiz Chruščova. Pietika ar trim mēnešiem, un Ņikitas po-litiskā zvaigzne bija norietējusi.

Tagad tikai atliek nogaidīt, lai redzētu, vai Šeļepina amata mai-ņa redzami iespaidos padomju ārpolitiku. Katrā ziņā pag. nedē-ļā Maskava bija piesātināta pret-amerikānisku propagandu, kon-centrējoties pret prezidentu Džon-sonu un Vašingtonas politiku Vietnamā. Džonsonam krievi pār-meta starptautiska saspīlējuma veicināšanu. Uzbrukumi nāca ne tikai no krievu komūnistu parti-jas, bet tos izteica arī personīgi ministru prezidents Kosīgins, kas apvainoja Vašingtonu Pad. savie-nībai un visai komūnistu pasau-lei naidīgā darbībā.

DVIŅU KAPSULAS VI LIDOJUMS JĀATLIEK

Tikai divas sekundes pirms iz-šaušanas bija jāatliek dvīņu kap-sulas VI lidojums un paredzētā tikšanās ar orbitējošo kapsulu Gemini VII. Niecīgs traucējums Titana II raķetes elektriskajā sis-tēmā vēl pēdējā brīdī aizkavēja raķetes pacelšanos. Kenedija raga zinātnieki cer, ka bojājumu izdo-sies izlabot jau tuvāko dienu lai-kā un dvīņu kapsula VI ar astro-nautiem Širru un Stafordu va-rēs vēlreiz mēģināt veikt uzdevu-mu ne vēlāk kā trešdien.

Francijā 19. decembrī notika prezidenta vēlēšanu otrs gājiens: „divkauja" starp ģenerāli de Gol-lu un Fransuā Miterandu, franču kreisā spārna kandidātu, kas sa-ņēma spēcīgās Francijas komū-nistu partijas atbalstu, kaut ie-priekš bija brīdinājis, ka no viņa komūnistiem nekādas priekšroci-bas negaidīt.

Vēlēšanu pirmā gājienā de Golls ieguva 10.825.521 balsis, Mi-terands 7.694.005. Ģenerālis no vē-lētājiem prasīja absolūtu vairāku-mu, bet, balsis saskaitot, piedzī-voja vienu no Francijai ziedotā mūža rūgtākajiem brīžiem.

No absolūtā vairākuma cerī-bām de Golls vēl nav atteicies. Viņš tagad aktīvi iesaistījies kam-paņā, pat akceptējis izmantot ra-dioiona atļautās stundas vēstīju-miem franču tautai.

Vēlēšanu izšķirošais gājiens 19. decembrī, vairs nebūs tik daudz cīņa starp de Gollu un Miterandu, kā cīņa starp gollistiem un antigollistiem, kuŗu skaits pēdē-jos gados strauji audzis. Mite-randu atbalstīs visi aizpagājušā svētdienā sakautie prezidenta ama-ta kandidāti.

Gala rezultātā ģenerāļa de Gol-la uzvara tomēr netiek apšaubīta, aptaujām liecinot, ka prezidents saņems apmēram 58 proc., bet Mi-terands 42 proc. balsu.

VIETNAMAS KARŠ . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

ņiem aktīvi Vietnamā palīdz vie-nīgi Austrālija, Jaunzēlande un Dienvidkoreja, bet šī palīdzība ir vairāk simboliska nekā praktiska. Eiropā ASV politiku Vietnamā visnopietnāk aizstāv Anglija, bet visvairāk kritizē de Golla Fran-cija.

Joprojām pastāv briesmas, ka Vietnamas karā varētu iesaistī-ties komūnistu Ķīna, tāpat kā sa-vā laikā Korejā. Šīs briesmas ne-apšaubāmi pieaugtu, ja Vašingto-na atrastu par nepieciešamu pie-teikt karu Ziemeļvietnamai. Uz žurnālistu jautājumiem par ko-mūnistu Ķīnu ārlietu ministrs Rasks nedēļas nogalē izteicās, ka viņam būtu daudz vieglāk formu-lēt ASV nākotnes politiku Viet-namā, ja būtu zināmi ķīniešu no-domi. Pēc Ziemeļvietnamas prezi-denta Hočimina vizītes Pekingā šie nodomi, iespējams, kļūs skaid-rāki.

Apvienotās nācijas uzaicinājušas saimnieciskajā laukā boikotēt Rodēziju, lai piespiestu tās nepa klausīgo ministru prezidentu Smitu atkāpties.

Smits sauc Utantam: „Izvelc svārpstu no manām miesām, tad atdošu Rodēziju!"

Ed. Keiša karikatūra LA

LABĀKĀ DĀVANA ZIEMSVĒTKOS

ČIKAGAS PIECIŠU SKAŅU PLATES

PLATES PASŪTINĀMAS

ASV: J. Strautmanis
4402 N. Winchester Ave.
Chicago, Ill. 60640
$5.00, stereo $6.00

Kanadā: DV Grāmatnīca
491 College St.
Toronto, Ont.
$5.50, stereo $6.50

Piesūtīšanai $0.35

Pasūtinu:
1) Čikagas Piecīši sveicina ..... Hifi
2) Mēs, puisēni, jaun' būdami ..... Hifi .... Stereo
3) Čikagas Piecīši Amerikā ..... Hifi .... Stereo
4) Pasaku vakars ar Čikagas Piecīšiem (bērniem) ..... Hifi .... Stereo

Vārds .....
Adrese .....
.....
Klāt pievienoju (čeku vai M.O.) $.....